

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2020/C 279/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2020/C 279/02	Vec C-92/18: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. júna 2020 – Francúzska republika/Európsky parlament (Žaloba o neplatnosť – Inštitucionálne právo – Protokol o umiestnení sídel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr a útvarov Európskej únie – Európsky parlament – Pojem „zasadnutie o rozpočte“ konajúce sa v Štrasburgu (Francúzsko) – Článok 314 ZFEÚ – Výkon rozpočtovej právomoci na dodatočnom plenárnom zasadnutí v Bruseli (Belgicko))	2
2020/C 279/03	Vec C-570/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. júna 2020 – HF/Európsky parlament (Odvolanie – Verejná služba – Európsky parlament – Zmluvný zamestnanec – Články 12a a 24 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Psychické obťažovanie – Žiadosť o pomoc – Právo byť vypočutý – Zamietnutie žiadosti o pomoc – Článok 41 Charty základných práv Európskej únie – Rozsah súdneho preskúmania)	2
2020/C 279/04	Vec C-729/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 25. júna 2020 – VTB Bank PAO, predtým VTB Bank OAO/Rada Európskej únie, Európska komisia (Odvolanie – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine – Zaradenie mena žalobkyne do zoznamu subjektov, na ktoré sa uplatňujú reštriktívne opatrenia – Zásada proporcionality – Právo vlastníť majetok – Právo vykonávať hospodársku činnosť)	3

2020/C 279/05	Vec C-730/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 25. júna 2020 – SC/Eulex Kosovo (Odvolanie – Arbitrážna doložka – Zamestnanci medzinárodných misí Európskej únie – Interné výberové konanie – Neobnovenie pracovnej zmluvy – Akt oddeliteľný od zmluvy)	4
2020/C 279/06	Vec C-731/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 25. júna 2020 – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank)/Rada Európskej únie, Európska komisia (Odvolanie – Reštriktívne opatrenia s ohľadom na konanie Ruskej federácie, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine – Zápis a následné ponechanie obchodného mena odvolateľky na zozname subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie – Právo na účinnú súdnu ochranu – Zneužitie právomocí – Právo vlastniť majetok – Rovnosť zaobchádzania)	4
2020/C 279/07	Spojené veci C-762/18 a C-37/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 25. júna 2020 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Rajonen säd Chaskovo, Corte suprema di cassazione – Taliansko, Bulharsko) – QH/Värchoven kasacionen säd na Republika Bälgarija (C-762/18), CV/Iccrea Banca SpA (C-37/19) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Ochrana bezpečnosti a zdravia pracovníkov – Smernica 2003/88/ES – Článok 7 – Pracovník, ktorý dostal protiprávnu výpoveď a na základe súdneho rozhodnutia opätovne nastúpil do zamestnania – Vylúčenie nároku na nevyčerpanú platenú dovolenku za kalendárny rok za obdobie odo dňa prepustenia do dňa opätovného nastúpenia do zamestnania – Absencia nároku na peňažnú náhradu za nevyčerpanú platenú dovolenku za kalendárny rok za rovnaké obdobie v prípade následného ukončenia pracovného pomeru)	5
2020/C 279/08	Vec C-835/18: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Timișoara – Rumunsko) – SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Zdaňovanie – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Oprava faktúry – Nesprávne fakturovaná daň – Vrátene dane zaplatenej bez právneho dôvodu – Mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti k DPH – Transakcie týkajúce sa zdaňovacieho obdobia, ktoré už bolo predmetom daňovej kontroly – Daňová neutralita – Zásada efektivity – Proporcionalita)	6
2020/C 279/09	Vec C-14/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. júna 2020 – Satelitné stredisko Európskej únie/KF, Rada Európskej únie (Odvolanie – Zamestnanci Satelitného strediska Európskej únie (SATCEN) – Zmluvný zamestnanec SATCEN-u – Sťažnosti pre psychické obťažovanie – Administratívne vyšetrenie – Žiadosť o pomoc – Pozastavenie výkonu funkcie zamestnanca – Disciplinárne konanie – Odvolanie zamestnanca z funkcie – Odvolacia komisia SATCEN-u – Priznanie výlučnej právomoci pre rozhodovanie pracovných sporov zamestnancov SATCEN-u – Žaloba o neplatnosť – Článok 263 prvý a piaty odsek ZFEÚ – Žaloba o náhradu škody – Článok 268 ZFEÚ – Právomoc súdov Únie – Prípustnosť – Napadnutelné akty – Zmluvná povaha sporu – Články 272 a 274 ZFEÚ – Účinná súdna ochrana – Článok 24 ods. 1 druhý pododsek posledná veta ZEÚ – Článok 275 prvý odsek ZFEÚ – Zásada rovnosti zaobchádzania – Povinnosť odôvodnenia prislúchajúca Všeobecnému súdu – Skreslenie skutočností a dôkazov – Právo na obhajobu – Zásada riadnej správy vecí verejných)	7
2020/C 279/10	Vec C-18/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – WM/Stadt Frankfurt am Main (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2008/115/ES – Spoločné normy a postupy členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území – Podmienky zaistenia – Článok 16 ods. 1 – Zaistenie vo väzenskom zariadení na účely odsunu – Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý predstavuje vážnu hrozbu pre verejný poriadok a verejnú bezpečnosť)	7
2020/C 279/11	Vec C-24/19: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. júna 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad voor Vergunningsbetwistingen – Belgicko) – A a i./Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2001/42/ES – Posudzovanie účinkov na životné prostredie – Stavebné povolenie na výstavbu a prevádzku veterných elektrární – Článok 2 písm. a) – Pojem „plány a programy“ – Podmienky udelenia povolenia stanovené nariadením a obežníkom – Článok 3 ods. 2 písm. a) – Vnútroštátne akty definujúce rámec, v ktorom možno v budúcnosti povoliť realizáciu projektov – Neuskutočnenie environmentálneho posúdenia – Zachovanie účinkov vnútroštátnych aktov a povolení udelených na ich základe potom, ako bol zistený nesúlad týchto aktov s právom Únie – Podmienky)	8

2020/C 279/12	Vec C-116/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 25. júna 2020 – Gregor Schneider/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (Odvolanie – Verejná služba – Dočasní zamestnanci – Interná reorganizácia útvarov Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) – Preradenie – Právny základ – Článok 7 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Záujem služby – Podstatná zmena úloh – Kvalifikácia – Prevod – Preloženie – Zneužitie právomoci – Právo byť vypočutý – Povinnosť odôvodnenia – Právo na spravodlivý proces – Účinná súdna ochrana – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie)	9
2020/C 279/13	Vec C-131/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 25. júna 2020 – Európska komisia/CX (Odvolanie – Verejná služba – Disciplinárne konanie – Právo na obhajobu – Právo byť vypočutý – Príloha IX služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Článok 4 – Možnosť úradníka, ktorý nemôže byť vypočutý, predložiť pripomienky písomne alebo sa nechať zastupovať – Článok 22 – Vypočutie úradníka menovacím orgánom pred prijatím disciplinárnej sankcie – Údajná neschopnosť úradníka byť vypočutý a predložiť pripomienky alebo sa nechať zastupovať – Posúdenie lekárskeho dôkazov – Nijaká odpoveď Všeobecného súdu Európskej únie na argumenty predložené v prvostupňovom konaní)	10
2020/C 279/14	Vec C-215/19: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus – Fínsko) – konanie začaté na návrh Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Poskytovanie služieb – Článok 135 ods. 1 písm. l) – Oslobodenie od DPH – Nájom nehnuteľností – Pojem „nehnutelný majetok“ – Vylúčenie – Článok 47 – Miesto zdaniteľných plnení – Poskytovanie služieb súvisiacich s nehnuteľným majetkom – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011 – Články 13b a 31a – Serverové skrine – Hostingové služby dátového centra)	10
2020/C 279/15	Vec C-231/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Spojené kráľovstvo) – Blackrock Investment Management (UK) Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Oslobodenia – Článok 135 ods. 1 písm. g) – Oslobodenia operácií správy podielových fondov od dane – Jediné plnenie použité na správu podielových fondov a iných fondov)	11
2020/C 279/16	Vec C-380/19: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 25. júna 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemecko) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2013/11/EÚ – Alternatívne riešenie sporov – Článok 13 ods. 1 a 2 – Povinné informácie – Dostupnosť informácií)	12
2020/C 279/17	Vec C-477/19: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wien – Rakúsko) – IE/Magistrat der Stadt Wien (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín – Smernica 92/43/EHS – Článok 12 ods. 1 – Systém prísnej ochrany živočíšnych druhov – Príloha IV – Cricetus cricetus (škrečok poľný) – Miesta na oddych a miesta na párenie – Poškodzovanie alebo ničenie – Opustené miesta)	12
2020/C 279/18	Vec C-684/19: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemecko) – mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranné známky – Smernica 2008/95/ES – Článok 5 ods. 1 – Používanie označenia zhodného s ochrannou známkou inej osoby alebo jej podobného pre tovary alebo služby zhodné s tými, pre ktoré je táto ochranná známka zapísaná alebo im podobné v obchodnom styku – Rozsah výrazu „používať“ – Reklama uverejnená na internetovej stránke na objednávku osoby pôsobiacej v obchodnom styku a následne prevzatá na iných internetových stránkach)	13

2020/C 279/19	Vec C-36/20: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. júna 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana – Španielsko) – konanie týkajúce sa VL (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Azylová a prístahovalecká politika – Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany – Smernica 2013/32/EÚ – Článok 6 – Prístup ku konaniu – Žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná orgánu, ktorý je podľa vnútroštátneho práva príslušný pre registrovanie takýchto žiadostí – Žiadosť podaná iným orgánom, ktorým by takéto žiadosti mohli byť adresované, ale ktoré podľa vnútroštátneho práva nie sú príslušné pre ich registráciu – Pojem „iné orgány“ – Článok 26 – Zaistenie – Normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu – Smernica 2013/33/EÚ – Článok 8 – Zaistenie žiadateľa – Dôvody zaistenia – Rozhodnutie o zaistení žiadateľa z dôvodu nedostatku ubytovacích kapacít v humanitárnom prijímacom zariadení)	14
2020/C 279/20	Vec C-319/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski gradski sąd (Bulharsko) 17. apríla 2019 – KPKONPI / ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologija i estetična medicina PRIMA DERM“ OOD	14
2020/C 279/21	Vec C-798/19 P: Odvolanie podané 29. októbra 2019: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) z 5. septembra 2019 vo veci T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël/Komisia a Rada Európy	16
2020/C 279/22	Vec C-893/19: Odvolanie podané 3. decembra 2019: Roxtec AB proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-261/18, Roxtec/EUIPO – Wallmax	16
2020/C 279/23	Vec C-80/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 12. februára 2020 – Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	17
2020/C 279/24	Vec C-81/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 12. februára 2020 – SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	18
2020/C 279/25	Vec C-99/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) 24. februára 2020 – Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu	18
2020/C 279/26	Vec C-116/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko) 28. februára 2020 – SC Avio Lucos SRL/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central	19
2020/C 279/27	Vec C-145/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 24. marca 2020 – DS/Porsche Inter Auto GmbH & Co KG a Volkswagen AG	20
2020/C 279/28	Vec C-148/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Köln (Nemecko) 16. marca 2020 – AC/Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/29	Vec C-149/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Köln (Nemecko) 16. marca 2020 – DF/Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/30	Vec C-150/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Köln (Nemecko) 17. marca 2020 – BD/Deutsche Lufthansa AG	22
2020/C 279/31	Vec C-152/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Mureș (Rumunsko) 30. marca 2020 – DG, EH/SC Gruber Logistics SRL	23
2020/C 279/32	Vec C-157/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Düsseldorf (Nemecko) 3. apríla 2020 – FI/Eurowings GmbH	23
2020/C 279/33	Vec C-177/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Győri Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) 7. apríla 2020 – „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft./Vas Megyei Kormányhivatal	24

2020/C 279/34	Vec C-178/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék [predtým Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko)] 7. apríla 2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	24
2020/C 279/35	Vec C-189/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 5. mája 2020 – Laudamotion GmbH/Verein für Konsumenteninformation	25
2020/C 279/36	Vec C-190/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 5. mája 2020 – DocMorris NV/Apothekerkammer Nordrhein	26
2020/C 279/37	Vec C-197/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 7. mája 2020 – KAHL GmbH & Co KG/Hauptzollamt Hannover	26
2020/C 279/38	Vec C-210/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 30. marca 2020 – Rad Service Srl Unipersonale a i./Del Debbio SpA a i.	27
2020/C 279/39	Vec C-215/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko) 19. mája 2020 – JV/Spolková republika Nemecko	27
2020/C 279/40	Vec C-216/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 7. mája 2020 – C.E. Roeper GmbH/Hauptzollamt Hamburg	29
2020/C 279/41	Vec C-220/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Taliansko) 28. mája 2020 – XX/OO	29
2020/C 279/42	Vec C-222/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko) 27. mája 2020 – OC/Spolková republika Nemecko	30
2020/C 279/43	Vec C-224/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sø- og Handelsretten (Dánsko) 29. mája 2020 – Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S og H. Lundbeck A/S/Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S og 2CARE4 ApS	31
2020/C 279/44	Vec C-232/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Nemecko) 3. júna 2020 – NP/Daimler AG	33
2020/C 279/45	Vec C-248/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) 9. júna 2020 – Skatteverket/Skellefteå Industrihus Aktiefbolag	34
2020/C 279/46	Vec C-252/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 10. júna 2020 – CY/Eurowings GmbH	34
2020/C 279/47	Vec C-255/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Taliansko) 10. júna 2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta/Punto Nautica Srl	35
2020/C 279/48	Vec C-257/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varchoven administrativen sąd (Bulharsko) 9. júna 2020 – „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno osiguritelna praktika“ – Sofia	36
2020/C 279/49	Vec C-262/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rajonen sąd Lukovit (Bulharsko) 15. júna 2020 – VB/Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ kam Ministerstvo na vatrešnite raboti	37
2020/C 279/50	Vec C-263/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Korneuburg (Rakúsko) 15. júna 2020 – Airhelp Limited/Laudamotion GmbH	37
2020/C 279/51	Vec C-270/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Korneuburg (Rakúsko) 18. júna 2020 – AG a i./Austrian Airlines AG	38
2020/C 279/52	Vec C-275/20: Žaloba podaná 23. júna 2020 – Európska komisia/Rada Európskej únie	39

2020/C 279/53	Vec C-287/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 30. júna 2020 – EL a CP/Ryanair Designated Activity Company	39
Všeobecný súd		
2020/C 279/54	Vec T-330/20: Žaloba podaná 28. mája 2020 – ACMO a iní/SRB	41
2020/C 279/55	Vec T-338/20: Žaloba podaná 27. mája 2020 – KI/eu-LISA	42
2020/C 279/56	Vec T-358/20: Žaloba podaná 11. júna 2020 – Net Technologies Finland/REA	42
2020/C 279/57	Vec T-377/20: Žaloba podaná 18. júna 2020 – KN/EHSV	43
2020/C 279/58	Vec T-384/20: Žaloba podaná 16. júna 2020 – OC (*)/Komisia	44
2020/C 279/59	Vec T-389/20: Žaloba podaná 23. júna 2020 – KO/Komisnia	45
2020/C 279/60	Vec T-390/20: Žaloba podaná 17. júna 2020 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland/Komisnia	45
2020/C 279/61	Vec T-391/20: Žaloba podaná 17. júna 2020 – Stena Line Scandinavia/Komisnia	46
2020/C 279/62	Vec T-393/20: Žaloba podaná 23. júna 2020 – Front Polisario/Rada	48
2020/C 279/63	Vec T-397/20: Žaloba podaná 26. júna 2020 – Allergan Holdings France/EUIPO – Dermavita Company (JEVEDERM)	50
2020/C 279/64	Vec T-403/20: Žaloba podaná 19. júna 2020 – Wuxi Suntech Power/Komisnia	50
2020/C 279/65	Vec T-408/20: Žaloba podaná 2. júla 2020 – KR/Komisnia	52
2020/C 279/66	Vec T-409/20: Žaloba podaná 3. júla 2020 – KS/Frontex	52
2020/C 279/67	Vec T-417/20: Žaloba podaná 3. júla 2020 – Esteves Lopes Granja/EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOGIN)	53
2020/C 279/68	Vec T-418/20: Žaloba podaná 7. júla 2020 – GitLab/EUIPO – Gitlab (GitLab)	54
2020/C 279/69	Vec T-419/20: Žaloba podaná 7. júla 2020 – Deutsche Kreditbank/SRB	55
2020/C 279/70	Vec T-424/20: Žaloba podaná 8. júla 2020 – Portigon/SRB	55
2020/C 279/71	Vec T-426/20: Žaloba podaná 8. júla 2020 – Techniplan/Komisnia	56
2020/C 279/72	Vec T-427/20: Žaloba podaná 8. júla 2020 – Max Heinr.Sutor/SRB	57
2020/C 279/73	Vec T-428/20: Žaloba podaná 8. júla 2020 – Deutsche Hypothekenbank/SRB	58
2020/C 279/74	Vec T-429/20: Žaloba podaná 8. júla 2020 – Sedus Stoll/EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	60
2020/C 279/75	Vec T-430/20: Žaloba podaná 9. júla 2020 – KV/Komisnia	60
2020/C 279/76	Vec T-431/20: Žaloba podaná 9. júla 2020 – UniCredit Bank/SRB	61
2020/C 279/77	Vec T-433/20: Žaloba podaná 6. júla 2020 – KY/Súdny dvor Európskej únie	62
2020/C 279/78	Vec T-436/20: Žaloba podaná 10. júla 2020 – Sedus Stoll/EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	63
2020/C 279/79	Vec T-437/20: Žaloba podaná 13. júla 2020 – Ultrasun/EUIPO (ULTRASUN)	63
2020/C 279/80	Vec T-450/20: Žaloba podaná 15. júla 2020 – Tempora/Parlament	64

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2020/C 279/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 271, 17.8.2020

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 262, 10.8.2020

Ú. v. EÚ C 255, 3.8.2020

Ú. v. EÚ C 247, 27.7.2020

Ú. v. EÚ C 240, 20.7.2020

Ú. v. EÚ C 230, 13.7.2020

Ú. v. EÚ C 222, 6.7.2020

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. júna 2020 – Francúzsko republika/Európsky parlament

(Vec C-92/18) ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť – Inštitucionálne právo – Protokol o umiestnení sídel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr a útvarov Európskej únie – Európsky parlament – Pojem „zasadnutie o rozpočte“ konajúce sa v Štrasburgu (Francúzsko) – Článok 314 ZFEÚ – Výkon rozpočtovej právomoci na dodatočnom plenárnom zasadnutí v Bruseli (Belgicko))

(2020/C 279/02)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francúzsko republika (v zastúpení: pôvodne E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas a B. Fodda, neskôr E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly, J.-L. Carré, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: R. Crowe, U. Rösslein a S. Lucente, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Luxemburské veľkovevodstvo (v zastúpení: pôvodne D. Holderer, C. Schiltz a T. Uri, neskôr C. Schiltz a T. Uri, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Francúzsko republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskym parlamentom.
3. Luxemburské veľkovevodstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44, 4.2.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. júna 2020 – HF/Európsky parlament

(Vec C-570/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie – Verejná služba – Európsky parlament – Zmluvný zamestnanec – Články 12a a 24 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Psychické obťažovanie – Žiadosť o pomoc – Právo byť vypočutý – Zamietnutie žiadosti o pomoc – Článok 41 Charty základných práv Európskej únie – Rozsah súdneho preskúmania)

(2020/C 279/03)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: HF (v zastúpení: A. Tymen, advokát)

Ďalší účastník konania: Európsky parlament (v zastúpení: E. Taneva a T. Lazian, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 29. júna 2018, HF/Parlament (T-218/17, EU:T:2018:393), sa zrušuje.
2. Rozhodnutie generálneho riaditeľa pre personál Európskeho parlamentu, konajúceho ako orgán oprávnený uzatvárať pracovné zmluvy tejto inštitúcie, z 3. júna 2016 o zamietnutí žiadosti HF o pomoc v zmysle článku 24 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, sa zrušuje.
3. V zostávajúcej časti sa odvolanie zamieta.
4. Európsky parlament znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila HF tak v prvostupňovom konaní, ako aj v odvolacom konaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 455, 17.12.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 25. júna 2020 – VTB Bank PAO, predtým VTB Bank OAO/Rada Európskej únie, Európska komisia

(Vec C-729/18 P) (¹)

(Odvolanie – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine – Zaradenie mena žalobkyne do zoznamu subjektov, na ktoré sa uplatňujú reštriktívne opatrenia – Zásada proporcionality – Právo vlastníť majetok – Právo vykonávať hospodársku činnosť)

(2020/C 279/04)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: VTB Bank PAO, predtým VTB Bank OAO (v zastúpení: M. Lester, QC, M. J. Dawid, barrister, M. C. Claypoole, solicitor, a Me J. Ruiz Calzado, abogado)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: M.-M. Joséphidès a M. J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia), Európska komisia (v zastúpení: pôvodne J. Norris, A. Tizzano a L. Havas, neskôr J. Norris a L. Havas, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. VTB Bank PAO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy, ktoré vznikli Rade Európskej únie.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 93, 11.3.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 25. júna 2020 – SC/Eulex Kosovo**(Vec C-730/18 P) ⁽¹⁾****(Odvolaie – Arbitrážna doložka – Zamestnanci medzinárodných misií Európskej únie – Interné výberové konanie – Neobnovenie pracovnej zmluvy – Akt oddeliteľný od zmluvy)**

(2020/C 279/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľ: SC (v zastúpení: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avvocatessa)

Ďalší účastník konania: Eulex Kosovo (v zastúpení: E. Raoult, advocate)

Výrok rozsudku

1. Uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 19. septembra 2018, SC/Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586), sa zrušuje.
2. Vec sa vracia na rozhodnutie Všeobecnému súdu Európskej únie.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 112, 25.3.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 25. júna 2020 – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank)/Rada Európskej únie, Európska komisia**(Vec C-731/18 P) ⁽¹⁾****(Odvolaie – Reštriktívne opatrenia s ohľadom na konanie Ruskej federácie, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine – Zápis a následné ponechanie obchodného mena odvolateľky na zozname subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie – Právo na účinnú súdnu ochranu – Zneužitie právomocí – Právo vlastníť majetok – Rovnosť zaobchádzania)**

(2020/C 279/06)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (v zastúpení: J. Viñals Camallonga a J. Iriarte Ángel, abogados)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: F. Florindo Gijón a P. Mahnič, splnomocnení zástupcovia), Európska komisia (v zastúpení: pôvodne S. Pardo Quintillán, A. Tizzano a C. Zadra, neskôr S. Pardo Quintillán a M. J. Roberti di Sarsina, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolaie sa zamietá.

2. Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 25. júna 2020 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Rajonen sād Chaskovo, Corte suprema di cassazione – Taliansko, Bulharsko) – QH/Vărchoven kasacionen sād na Republika Bālgarija (C-762/18), CV/Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Spojené veci C-762/18 a C-37/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Ochrana bezpečnosti a zdravia pracovníkov – Smernica 2003/88/ES – Článok 7 – Pracovník, ktorý dostal protiprávnu výpoveď a na základe súdneho rozhodnutia opätovne nastúpil do zamestnania – Vylúčenie nároku na nevyčerpanú platenú dovolenku za kalendárny rok za obdobie odo dňa prepustenia do dňa opätovného nastúpenia do zamestnania – Absencia nároku na peňažnú náhradu za nevyčerpanú platenú dovolenku za kalendárny rok za rovnaké obdobie v prípade následného ukončenia pracovného pomeru)

(2020/C 279/07)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátne súdy, ktoré podali návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rajonen sād Chaskovo, Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: QH (C-762/18), CV (C-37/19)

Žalovaní: Vărchoven kasacionen sād na Republika Bālgarija (C-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

za účasti: Prokuratúra na Republika Bulgaria (C-762/18)

Výrok rozsudku

1. Článok 7 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej judikatúre, podľa ktorej pracovník, ktorý dostal protiprávnu výpoveď a následne opätovne nastúpil do zamestnania v súlade s vnútroštátnym právom v nadväznosti na zrušenie jeho výpovede súdnym rozhodnutím, nemá nárok na platenú dovolenku za kalendárny rok za obdobie odo dňa prepustenia do dňa jeho opätovného nastúpenia do zamestnania z dôvodu, že tento pracovník počas tohto obdobia pre zamestnávateľa skutočne nepracoval.
2. Článok 7 ods. 2 smernice 2003/88 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej judikatúre, podľa ktorej v prípade skončenia pracovného pomeru, ku ktorému došlo po tom, ako dostal dotknutý pracovník protiprávnu výpoveď a následne opätovne nastúpil do zamestnania v súlade s vnútroštátnym právom, v nadväznosti na zrušenie jeho výpovede súdnym rozhodnutím, nemá tento pracovník nárok na peňažnú náhradu za nevyčerpanú platenú dovolenku za kalendárny rok za obdobie odo dňa protiprávneho prepustenia do dňa jeho opätovného nastúpenia do zamestnania.

(¹) Ú. v. EÚ C 54, 11.2.2019.
Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Timișoara – Rumunsko) – SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Vec C-835/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Zdaňovanie – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Oprava faktúry – Nesprávne fakturovaná daň – Vrátenie dane zaplatenej bez právneho dôvodu – Mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti k DPH – Transakcie týkajúce sa zdaňovacieho obdobia, ktoré už bolo predmetom daňovej kontroly – Daňová neutralita – Zásada efektivity – Proporcionalita)

(2020/C 279/08)

Jazyk konania: rumunčina.

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Timișoara

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SC Terracult SRL

Žalovaní: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Výrok rozsudku

Ustanovenia smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2013/43/EÚ z 22. júla 2013, ako aj zásady daňovej neutrality, efektivity a proporcionality sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave alebo vnútroštátnej správnej praxi, ktoré nedovoľujú zdaniteľnej osobe uskutočňujúcej transakcie, ktoré boli neskôr zaradené do režimu prenesenia daňovej povinnosti k dani z pridanej hodnoty (DPH), opraviť faktúry týkajúce sa týchto transakcií a uplatniť ich prostredníctvom opravy predchádzajúceho daňového priznania alebo podaním nového daňového priznania, v ktorom už bola zohľadnená takto vykonaná oprava, na účely vrátenia DPH, ktorú táto zdaniteľná osoba neoprávnene fakturovala a zaplatila, a to z dôvodu, že obdobie, v ktorom boli uvedené transakcie vykonané, už bolo predmetom daňovej kontroly, na základe ktorej príslušný daňový orgán vydal daňový výmer, ktorý zdaniteľná osoba nespochybnila, takže nadobudol právoplatnosť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 131, 8.4.2019.

**Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. júna 2020 – Satelitné stredisko Európskej únie/KF,
Rada Európskej únie**

(Vec C-14/19 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie – Zamestnanci Satelitného strediska Európskej únie (SATCEN) – Zmluvný zamestnanec SATCEN-u – Sťažnosti pre psychické obťažovanie – Administratívne vyšetrovanie – Žiadosť o pomoc – Pozastavenie výkonu funkcie zamestnanca – Disciplinárne konanie – Odvolanie zamestnanca z funkcie – Odvolacia komisia SATCEN-u – Priznanie výlučnej právomoci pre rozhodovanie pracovných sporov zamestnancov SATCEN-u – Žaloba o neplatnosť – Článok 263 prvý a piaty odsek ZFEÚ – Žaloba o náhradu škody – Článok 268 ZFEÚ – Právomoc súdov Únie – Prípustnosť – Napadnutelné akty – Zmluvná povaha sporu – Články 272 a 274 ZFEÚ – Účinná súdna ochrana – Článok 24 ods. 1 druhý pododsek posledná veta ZFEÚ – Článok 275 prvý odsek ZFEÚ – Zásada rovnosti zaobchádzania – Povinnosť odôvodnenia prislúchajúca Všeobecnému súdu – Skreslenie skutočností a dôkazov – Právo na obhajobu – Zásada riadnej správy vecí verejných)

(2020/C 279/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Satelitné stredisko Európskej únie (v zastúpení: A. Guillerme, avocate)

Ďalší účastníci konania: KF (v zastúpení: N. Macaulay, barrister, a A. Kunst, Rechtsanwältin), Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Bauer a A. Vitro, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Satelitné stredisko Európskej únie (SATCEN) je povinné znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli KF.
3. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 164, 13.5.2019.

**Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania,
ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – WM/Stadt Frankfurt am Main**

(Vec C-18/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2008/115/ES – Spoločné normy a postupy členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území – Podmienky zaistenia – Článok 16 ods. 1 – Zaistenie vo väzenskom zariadení na účely odsunu – Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý predstavuje vážnu hrozbu pre verejný poriadok a verejnú bezpečnosť)

(2020/C 279/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: WM

Žalovaný: Stadt Frankfurt am Main

Výrok rozsudku

Článok 16 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje zaistenie neoprávnene sa zdržiavajúceho štátneho príslušníka tretej krajiny vo väzenskom zariadení na účely odsunu oddelene od riadnych väzňov z dôvodu, že predstavuje skutočnú, existujúcu a dostatočne vážnu hrozbu ovplyvňujúcu jeden zo základných záujmov spoločnosti alebo vnútornú či vonkajšiu bezpečnosť dotknutého členského štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 25.3.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. júna 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad voor Vergunningsbetwistingen – Belgicko) – A a i./Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Vec C-24/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2001/42/ES – Posudzovanie účinkov na životné prostredie – Stavebné povolenie na výstavbu a prevádzku veterných elektrární – Článok 2 písm. a) – Pojem „plány a programy“ – Podmienky udelenia povolenia stanovené nariadením a obežníkom – Článok 3 ods. 2 písm. a) – Vnútroštátne akty definujúce rámec, v ktorom možno v budúcnosti povoliť realizáciu projektov – Neuskutočnenie environmentálneho posúdenia – Zachovanie účinkov vnútroštátnych aktov a povolení udelených na ich základe potom, ako bol zistený nesúlad týchto aktov s právom Únie – Podmienky)

(2020/C 279/11)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: A, B, C, D, E

Žalovaný: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

za účasti: Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen VZW

Výrok rozsudku

1. Článok 2 písm. a) smernice 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie sa má vykladať v tom zmysle, že nariadenie a obežník prijaté vládou federálneho samosprávneho celku členského štátu, ktoré obsahujú rôzne ustanovenia týkajúce sa výstavby a prevádzky veterných elektrární, patria pod pojem „plány a programy“.

2. Článok 3 ods. 2 písm. a) smernice 2001/42 sa má vykladať v tom zmysle, že nariadenie a obežník, ktoré obsahujú rôzne ustanovenia týkajúce sa výstavby a prevádzky veterných elektrární, vrátane opatrení týkajúcich sa tienenia, bezpečnosti, ako aj hlukových noriem, predstavujú plány a programy, ktoré musia podliehať environmentálnemu posudzovaniu podľa tohto ustanovenia.
3. Ak sa ukáže, že environmentálne posudzovanie v zmysle smernice 2001/42 sa malo uskutočniť pred prijatím nariadenia a obežníka, na ktorých je založené povolenie na výstavbu a prevádzku veterných elektrární napadnuté pred vnútroštátnym súdom, takže tieto akty a toto povolenie nie sú v súlade s právom Únie, tento súd môže zachovať účinky uvedených aktov a tohto povolenia len v prípade, že mu to umožňuje vnútroštátne právo v rámci sporu, ktorý prejednáva, a za predpokladu, že zrušenie uvedeného povolenia by mohlo významne ovplyvniť zásobovanie celého dotknutého členského štátu elektrickou energiou, a len na obdobie, ktoré je nevyhnutné na odstránenie tohto protiprávneho stavu. Vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby v prípade potreby vykonal toto posúdenie v spore vo veci samej.

(¹) Ú. v. EÚ C 139, 15.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 25. júna 2020 – Gregor Schneider/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-116/19 P) (¹)

(Odvolanie – Verejná služba – Dočasní zamestnanci – Interná reorganizácia útvarov Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) – Preradenie – Právny základ – Článok 7 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Záujem služby – Podstatná zmena úloh – Kvalifikácia – Prevod – Preloženie – Zneužitie právomoci – Právo byť vypočutý – Povinnosť odôvodnenia – Právo na spravodlivý proces – Účinná súdna ochrana – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie)

(2020/C 279/12)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaťel: Gregor Schneider (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Lukošüüté, splnomocnený zástupca, B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Gregor Schneider je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 24.6.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 25. júna 2020 – Európska komisia/CX**(Vec C-131/19 P) ⁽¹⁾**

(Odvolanie – Verejná služba – Disciplinárne konanie – Právo na obhajobu – Právo byť vypočutý – Príloha IX služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Článok 4 – Možnosť úradníka, ktorý nemôže byť vypočutý, predložiť pripomienky písomne alebo sa nechať zastupovať – Článok 22 – Vypočutie úradníka menovacím orgánom pred prijatím disciplinárnej sankcie – Údajná neschopnosť úradníka byť vypočutý a predložiť pripomienky alebo sa nechať zastupovať – Posúdenie lekárskeho dôkazu – Nijaká odpoveď Všeobecného súdu Európskej únie na argumenty predložené v prvostupňovom konaní)

(2020/C 279/13)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: G. Berscheid, T. S. Bohr a C. Ehrbar, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: CX (v zastúpení: É. Boigelot, avocat)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 13. decembra 2018, CX/Komisia (T-743/16 RENV, neuvverejnený, EU:T:2018:937), sa zrušuje.
2. Vec sa vracia Všeobecnému súdu.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus – Fínsko) – konanie začaté na návrh Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö**(Vec C-215/19) ⁽¹⁾**

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Poskytovanie služieb – Článok 135 ods. 1 písm. l) – Oslobodenie od DPH – Nájom nehnuteľností – Pojem „nehnuteľný majetok“ – Vylúčenie – Článok 47 – Miesto zdaniteľných plnení – Poskytovanie služieb súvisiacich s nehnuteľným majetkom – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011 – Články 13b a 31a – Serverové skrine – Hostingové služby dátového centra)

(2020/C 279/14)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

za účasti: A Oy

Výrok rozsudku

1. Článok 135 ods. 1 písm. l) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2008/8/ES z 12. februára 2008, sa má vykladať v tom zmysle, že hostingové služby dátového centra, v rámci ktorých poskytovateľ týchto služieb poskytuje svojim zákazníkom serverové skrine, aby si do nich nainštalovali svoje servery, a dodáva im doplnkové tovary a služby, akými sú elektrina a rôzne služby určené na zabezpečenie používania týchto serverov za optimálnych podmienok, nepredstavujú služby spočívajúce v nájme nehnuteľností, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie od dane z pridanej hodnoty stanovené v tomto ustanovení, keďže, čo musí preskúmať vnútroštátny súd preskúmať, na jednej strane tento poskytovateľ neposkytuje svojim zákazníkom na pasívne využívanie plochu alebo miesto tým, že im zaručí právo užívať ho, akoby boli jeho vlastníckmi, a na druhej strane serverové skrine nie sú neoddeliteľnou súčasťou budovy, v ktorej sú nainštalované, a nie sú tam ani trvalo namontované.
2. Článok 47 smernice o 2006/112, zmenenej smernicou 2008/8, a článok 31a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112, zmeneného vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 1042/2013 zo 7. októbra 2013, sa majú vykladať v tom zmysle, že hostingové služby dátového centra, v rámci ktorých poskytovateľ týchto služieb poskytuje svojim zákazníkom serverové skrine, aby si do nich nainštalovali svoje servery, a dodáva im doplnkový tovar a služby, ako sú elektrina a rôzne služby určené na zabezpečenie používania týchto serverov za optimálnych podmienok, nepredstavujú služby vzťahujúce sa na nehnuteľný majetok v zmysle týchto ustanovení, ak títo zákazníci nepožívajú, čo musí overiť vnútroštátny súd, právo výlučného využívania časti nehnuteľnosti, v ktorej sú nainštalované serverové skrine.

(¹) Ú. v. EÚ C 164, 13.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Spojené kráľovstvo) – Blackrock Investment Management (UK) Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Vec C-231/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Oslobodenia – Článok 135 ods. 1 písm. g) – Oslobodenia operácií správy podielových fondov od dane – Jediné plnenie použité na správu podielových fondov a iných fondov)

(2020/C 279/15)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Žalovaná: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Výrok rozsudku

Článok 135 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že na jediné plnenie služieb správy, poskytované počítačovou platformou patriacou poskytovateľovi, ktorý je treťou osobou, pre spoločnosť spravujúcu fondy, medzi ktoré patria podielové fondy, ako aj iné fondy, sa nevzťahuje oslobodenie od dane uvádzané v tomto ustanovení.

(¹) Ú. v. EÚ C 172, 20.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 25. júna 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemecko) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Vec C-380/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2013/11/EÚ – Alternatívne riešenie sporov – Článok 13 ods. 1 a 2 – Povinné informácie – Dostupnosť informácií)

(2020/C 279/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Žalovaná: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Výrok rozsudku

Článok 13 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov), sa má vykladať v tom zmysle, že obchodník, ktorý na svojej webovej stránke sprístupní všeobecné podmienky kúpnych zmlúv alebo zmlúv o službách, ale ktorý neuzatvára zmluvy so spotrebiteľmi prostredníctvom tejto stránky, je povinný uviesť v týchto všeobecných podmienkach informácie týkajúce sa subjektu alebo subjektov alternatívneho riešenia sporov, do ktorých pôsobnosti tento obchodník patrí, v prípade, že sa tento obchodník zaviazal alebo je povinný využívať tieto subjekty na riešenie sporov so spotrebiteľmi. V tejto súvislosti nepostačuje, že uvedený obchodník buď uvedie tieto informácie v iných dokumentoch dostupných na uvedenej stránke alebo v iných záložkách tejto stránky, alebo poskytne spotrebiteľovi uvedené informácie pri uzatvorení zmluvy, na ktorú sa vzťahujú uvedené všeobecné podmienky, a to na základe iného dokumentu, než sú tieto podmienky.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wien – Rakúsko) – IE/Magistrat der Stadt Wien

(Vec C-477/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín – Smernica 92/43/EHS – Článok 12 ods. 1 – Systém prísnej ochrany živočíšnych druhov – Príloha IV – Cricetus cricetus (škrekok poľný) – Miesta na oddych a miesta na párenie – Poškodzovanie alebo ničenie – Opustené miesta)

(2020/C 279/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: IE

Žalovaný: Magistrat der Stadt Wien

Výrok rozsudku

Článok 12 ods. 1 písm. d) smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „miesta na oddych“ uvedený v tomto ustanovení zahŕňa aj miesta na oddych, ktoré už nie sú obývané jedným z chránených živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) uvedenej smernice, ako je *Cricetus cricetus* (škrečok poľný), pokiaľ existuje dostatočne vysoká pravdepodobnosť, že sa uvedený druh vráti na tieto miesta na oddych, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 328, 30.9.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 2. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemecko) – mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR

(Vec C-684/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranné známky – Smernica 2008/95/ES – Článok 5 ods. 1 – Používanie označenia zhodného s ochrannou známkou inej osoby alebo jej podobného pre tovary alebo služby zhodné s tými, pre ktoré je táto ochranná známka zapísaná alebo im podobné v obchodnom styku – Rozsah výrazu „používať“ – Reklama uverejnená na internetovej stránke na objednávku osoby pôsobiacej v obchodnom styku a následne prevzatá na iných internetových stránkach)

(2020/C 279/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: mk advokaten GbR

Žalovaná: MBK Rechtsanwälte GbR

Výrok rozsudku

Článok 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk sa má vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá pôsobí v obchodnom styku a nechala na internetovú stránku umiestniť reklamu porušujúcu ochrannú známku inej osoby, nepoužíva označenie zhodné s touto ochrannou známkou, keď prevádzkovatelia iných internetových stránok túto reklamu na základe vlastnej iniciatívy a vo vlastnom mene prevzmu a uverejnia on-line na iných takýchto stránkach.

(¹) Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. júna 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana – Španielsko) – konanie týkajúce sa VL

(Vec C-36/20) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Azylová a prístahovalecká politika – Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany – Smernica 2013/32/EÚ – Článok 6 – Prístup ku konaniu – Žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná orgánu, ktorý je podľa vnútroštátneho práva príslušný pre registrovanie takýchto žiadostí – Žiadosť podaná iným orgánom, ktorým by takéto žiadosti mohli byť adresované, ale ktoré podľa vnútroštátneho práva nie sú príslušné pre ich registráciu – Pojem „iné orgány“ – Článok 26 – Zaistenie – Normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu – Smernica 2013/33/EÚ – Článok 8 – Zaistenie žiadateľa – Dôvody zaistenia – Rozhodnutie o zaistení žiadateľa z dôvodu nedostatku ubytovacích kapacít v humanitárnom prijímacom zariadení)

(2020/C 279/19)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

VL

za účasti: Ministerio Fiscal

Výrok rozsudku

1. Článok 6 ods. 1 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany sa má vykladať v tom zmysle, že vyšetrojúci sudca, ktorý rozhoduje o zaistení neoprávnene sa zdržiavajúceho štátneho príslušníka tretej krajiny na účely jeho vyhostenia alebo vrátenia, patrí medzi „iné orgány“ uvedené v tomto ustanovení, ktorým by mohli byť adresované žiadosti o medzinárodnú ochranu, ale podľa vnútroštátneho práva nie sú príslušné pre ich registráciu.
2. Článok 6 ods. 1 druhý a tretí pododsek smernice 2013/32 sa má vykladať v tom zmysle, že vyšetrojúci sudca musí ako „iný orgán“ v zmysle tohto ustanovenia jednak informovať neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín o spôsoboch predloženia žiadosti o medzinárodnú ochranu, a jednak, ak štátny príslušník prejavil svoju vôľu podať takúto žiadosť, odovzdať spis príslušnému orgánu na účely registrácie uvedenej žiadosti, aby sa tomuto štátnemu príslušníkovi mohli poskytnúť materiálne podmienky prijímania a zdravotná starostlivosť, ktoré sú stanovené v článku 17 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu.
3. Článok 26 smernice 2013/32 a článok 8 smernice 2013/33 sa majú vykladať v tom zmysle, že neoprávnene sa zdržiavajúceho štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý prejavil svoju vôľu požiadať o medzinárodnú ochranu pred „iným orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 druhého pododseku smernice 2013/32, možno zaistiť len z dôvodov stanovených v článku 8 ods. 3 smernice 2013/33.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski gradski sąd (Bulharsko) 17. apríla 2019 – KPKONPI / ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologija i estetična medicina PRIMA DERM“ OOD

(Vec C-319/19)

(2020/C 279/20)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sofijski gradski sąd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Komisia za protivodejstvie na korupcijiata i otnemane na nezakonno pridobito imušestvo (KPKONPI)

Žalované: ZV, AX, „Medicinski centar po dermatologija i estetična medicina PRIMA DERM“ OOD

Prejudiciálne otázky

1. Je konfiškácia nezákonne nadobudnutého majetku trestnoprávnym opatrením v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ⁽¹⁾ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii alebo občianskoprávnym opatrením, ak:
 - A) cieľom konfiškácie majetku je podľa vnútroštátneho zákona všeobecná prevencia možnosti nezákonne nadobudnúť majetok a nakladať s ním, pričom však konfiškácia nie je podmienená spáchaním trestného činu alebo iného porušenia zákona, ani existenciou priamej alebo nepriamej súvislosti medzi porušením zákona a nadobudnutým majetkom;
 - B) konfiškácia hrozí nielen individuálne určenému majetku, ale aj (I) celému majetku kontrolovanej osoby, (II) majetkovým právam tretích osôb (fyzických a právnických osôb), ktoré kontrolovaná osoba nadobudla odplatne alebo bezodplatne a (III) vlastníckym právam partnerov kontrolovanej osoby a tretích osôb;
 - C) jedinou podmienkou konfiškácie je zavedenie nevyvrátiteľnej domnienky nezákonnosti majetku, ktorého zákonný pôvod nie je zistený (bez predchádzajúcej definície významu výrazu „zákonný alebo nezákonný pôvod“);
 - D) je nanovo definovaná zákonnosť nadobudnutého majetku pre všetky dotknuté osoby (kontrolovaná osoba, tretie osoby a ich partneri v minulosti) späťne za obdobie predchádzajúcich desiatich rokov v prípade, ak neexistuje dôkaz o pôvode nadobudnutia majetku kontrolovanej osoby, ktorého existencia nebola právnou povinnosťou v čase nadobudnutia konkrétneho majetkového práva?
2. Majú sa minimálne štandardy stanovené v článku 8 smernice 2014/42/EÚ, pokiaľ ide o práva garantované vlastníkom a tretím osobám, vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátne právo a judikatúra umožnili konfiškáciu bez splnenia podmienok upravených na tento účel v článkoch 4, 5 a 6 smernice, keď sa trestné konanie proti dotknutej osobe skončilo z dôvodu, že nedošlo k spáchaniu trestného činu (so súhlasom súdu) alebo keď bola dotknutá osoba oslobodená z dôvodu, že nedošlo k spáchaniu trestného činu?
3. Konkrétne, má sa článok 8 smernice 2014/42/EÚ vykladať v tom zmysle, že garancie, ktoré poskytuje táto smernica právam odsúdenej osoby, ktorej majetok je predmetom konfiškácie, sa majú uplatniť aj v takom prípade, o aký ide v predjednávanej veci, v konaní, ktoré je vedené súbežne a nezávisle od trestného konania?
4. Majú sa prezumpcia nevinoty zakotvená v článku 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, požiadavka rešpektovania práva na obhajobu stanovená v článku 48 ods. 2 Charty a zásada efektivity vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je úprava vo veci samej, ktorá:
 - vytvára domnienku, že majetok, ktorého pôvod nie je zistený alebo preukázaný, pochádza z trestnej činnosti (článok 1 ods. 2 zákon za otnemane v polza na daržavata na nezakonno pridobito imušestvo [otm.]) [zákon o konfiškácii nezákonne nadobudnutého majetku (zrušený), ďalej len „ZOPDNPI“];
 - vytvára domnienku dôvodného podozrenia, že majetok bol nadobudnutý nezákonne (článok 21 ods. 2 zrušeného ZOPDNPI);
 - prenáša dôkazné bremeno preukázania pôvodu majetku a prostriedkov použitých na jeho nadobudnutie nielen vo vzťahu ku kontrolovanej osobe, ale aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré musia preukázať pôvod majetku ich predchodcu, nie svojho majetku, a to dokonca aj vtedy, ak bol tento majetok nadobudnutý bezodplatne;
 - zavádza „majetkový rozdiel“ ako jediný a rozhodujúci dôkaz existencie nezákonne nadobudnutého majetku;
 - prenáša dôkazné bremeno vo vzťahu ku všetkým dotknutým osobám a nielen odsúdenej osobe, a to pred jej odsúdením a nezávisle od neho;

- umožňuje uplatnenie metódy právneho a ekonomického určenia a analýzy, na ktorej sa zakladá domnienka nezákonnej povahy dotknutého majetku, ako aj jeho hodnota, pričom táto domnienka je záväzná pre súd, ktorý vydáva rozhodnutie a ktorý nemôže vykonať neobmedzené preskúmanie obsahu a uplatnenia metódy?
5. Má sa článok 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny zákon nahradil dôvodné podozrenie (na základe okolností veci preskúmaných súdom), že majetok bol nadobudnutý trestnou činnosťou, domnienkou nezákonného pôvodu majetkového prírastku založenou iba na zistení, že tento prírastok je vyšší ako hodnota uvedená vo vnútroštátnom zákone (napríklad 75 000 eur počas desiatich rokov)?
6. Má sa právo vlastníť majetok ako všeobecná zásada práva Únie, zakotvená v článku 17 Charty, vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je úprava vo veci samej, ktorá:
- zavádza nevyvrátiteľnú domnienku týkajúcu sa obsahu a rozsahu nezákonne nadobudnutého majetku (článok 63 ods. 2 zrušeného ZOPDNPI);
- zavádza nevyvrátiteľnú domnienku neplatnosti úkonov nadobudnutia a nakladania s majetkom (článok 65 zrušeného ZOPDNPI) alebo
- obmedzuje práva tretích osôb, ktoré majú alebo uplatňujú samostatné práva k majetku, ktorý je predmetom konfiškácie prostredníctvom postupu oznamovania veci týmto tretím osobám v súlade s článkom 76 ods. 1 zrušeného ZOPDNPI?
7. Majú ustanovenia článku 6 ods. 2 a článku 8 ods. 1 až 10 smernice 2014/42/EÚ priamy účinok v rozsahu, v akom upravujú garancie a ochranné ustanovenia pre osoby dotknuté konfiškáciou alebo pre tretie osoby konajúce v dobrej viere?

(¹) Ú. v. EÚ L 127, 2014, s. 39.

Odvolyvanie podané 29. októbra 2019: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) z 5. septembra 2019 vo veci T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël/Komisia a Rada Európy

(Vec C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolyateľka: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (v zastúpení: R. Paternel, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Rada Európy

Uznesením z 27. mája 2020 Súdny dvor (siedma komora) zamietol odvolanie ako zjavne neprípustné.

Odvolyvanie podané 3. decembra 2019: Roxtec AB proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-261/18, Roxtec/EUIPO – Wallmax

(Vec C-893/19)

(2020/C 279/22)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolyateľka: Roxtec AB (v zastúpení: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin, J. Olsson, advokat)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Wallmax Srl

Uznesením z 12. marca 2020 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a uložil odvolateľke povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 12. februára 2020 – Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Vec C-80/20)

(2020/C 279/23)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Wilo Salmson France SAS

Žalované: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Prejudiciálne otázky

1. Pokiaľ ide o výklad článku 167 v spojení s článkom 178 smernice 2006/112/ES⁽¹⁾: odlišuje sa okamih vzniku práva odpočítat daň od okamihu, kedy sa toto právo uplatňuje v súvislosti so spôsobom fungovania systému DPH?

Na tieto účely je potrebné objasniť, či právo odpočítat DPH možno uplatniť pri neexistencii (platnej) daňovej faktúry za uskutočnený nákup tovaru.

2. Pokiaľ ide o výklad uvedených ustanovení v spojení s ustanoveniami článku 14 ods. 1 písm. a) prvej vety smernice 2008/9/ES: aký je procesný referenčný bod pre posúdenie správnosti uplatnenia práva na odpočet DPH?

Na tieto účely je potrebné objasniť, či je možné podať žiadosť o vrátenie DPH, v súvislosti s ktorou vznikla daňová povinnosť pred „obdobím vrátenia dane“, príslušná fakturácia sa však vykonala v priebehu obdobia vrátenia dane.

3. Pokiaľ ide o výklad uvedených ustanovení článku 14 ods. 1 písm. a) prvej vety smernice 2008/9/ES⁽²⁾ v spojení s článkami 167 a 178 smernice 2006/112/ES: aké sú účinky zrušenia a opätovného vyhotovenia nových faktúr za nákup tovaru pred „obdobím vrátenia dane“ na uplatňovanie práva na vrátenie DPH za takýto nákup?

Na tieto účely je potrebné objasniť, či sa v prípade zrušenia pôvodných faktúr za nákup tovaru dodávateľom a následného vyhotovenia nových faktúr má uplatnenie práva príjemcu požiadať o vrátenie DPH týkajúcej sa predmetného nákupu vzťahovať na deň vyhotovenia nových faktúr. Ide pritom o situáciu, keď o zrušení pôvodných faktúr a vyhotovení nových faktúr nerozhoduje príjemca, ale ide výlučne o voľnú úvahu dodávateľa.

4. Môže vnútroštátna legislatíva podriaďiť vrátenie DPH poskytnuté v súlade so smernicou [2008/9/ES] podmienke vzniku daňovej povinnosti, a to v situácii, keď sa správna faktúra vyhotovila v období podania žiadosti?

- (¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).
(²) Smernica Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte (Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 23).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 12. februára 2020 – SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Vec C-81/20)

(2020/C 279/24)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SC Mitliv Exim SRL

Žalované: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Prejudiciálne otázky

1. Bránia ustanovenia článkov 2 a 273 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (¹), článku 50 Charty základných práv Európskej únie a článku 325 ZFEÚ vo vzťahu k okolnostiam, aké nastali vo veci samej, vnútroštátnej právnej úprave, akú predstavujú právne predpisy, ktoré sú predmetom veci samej, na základe ktorej možno prijať/vykonať sankčné opatrenia voči právnickej osobe, ktorá je daňovníkom, jednak v správnom, jednak v trestnom konaní, t. j. v konaniach, ktoré sa voči danej osobe vedú súbežne za rovnaké skutky súvisiace s daňovými únikmi, a to v situácii, keď správnu sankciu možno kvalifikovať v súlade s kritériami stanovenými v judikatúre súdov Únie a ESEP ako sankciu trestnoprávneho charakteru, a v akom rozsahu je kumulácia všetkých uvedených situácií vo vzťahu k dotknutému daňovníkovi neprimeraná?
2. Má sa právo Európskej únie, s ohľadom na odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, na základe ktorej môže členský štát prostredníctvom svojich daňových orgánov v rámci správneho konania, pokiaľ ide o rovnaké skutky súvisiace s daňovými únikmi, nezohľadniť sumu, ktorá sa už zaplatila ako náhrada škody spôsobenej trestným činom a ktorá zároveň predstavuje sumu pokrývajúcu daňovú škodu, s tým dôsledkom, že táto suma je na určité časové obdobie nedostupná, pričom následne v rámci správneho konania uloží daňovníkovi aj súvisiace daňové záväzky, ktoré sú príslušenstvom už zaplateného dlhu?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) 24. februára 2020 – Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Vec C-99/20)

(2020/C 279/25)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing

Žalované: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

Prejudiciálna otázka

Má sa kombinovaná nomenklatúra uvedená v prílohe I nariadenia Rady č. 2658/87 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že tovar všeobecne označený ako „súčasti súpravy záclonových tyčí, čiže hotové rúrky (lakované, poniklované, chromované)“, ktorý je predmetom konania v prejednávanej veci, patrí do podpoložky 8302 41 90 alebo do podpoložky 7306 30 77 uvedenej kombinovanej nomenklatúry?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko)
28. februára 2020 – SC Avio Lucos SRL/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul
județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central**

(Vec C-116/20)

(2020/C 279/26)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Timișoara

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SC Avio Lucos SRL

Žalované: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Prejudiciálne otázky

1. Bráni právo [Únie] uplatniteľné na finančnú podporu na poľnohospodársky rok 2014 – najmä nariadenie (ES) č. 73/2009 ⁽¹⁾ a nariadenie č. 1122/2009 ⁽²⁾ – tomu, aby na účely získania finančnej podpory v súvislosti s režimom na plochu vnútroštátne právo zaviedlo povinnosť preukázať užívacie právo k tejto ploche pozemku?
2. V rozsahu, v akom vyššie uvedené právo [Únie] nebráni vnútroštátnej právnej úprave uvedenej v prvej otázke, bráni právo [Únie] (vrátane zásady proporcionality) – najmä v prípade, ak prijímateľ odôvodnil právo využívať poľnohospodársku plochu predložením koncesnej zmluvy na pasienkovú plochu (zmluva, na základe ktorej žiadateľ získal právo využívať pasienok za poplatok na vlastné nebezpečenstvo a zodpovednosť) – vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na platné uzavretie takejto koncesnej zmluvy ukladá podmienku, že budúci koncesionár je výlučne chovateľom alebo vlastníkom zvierat?
3. Zodpovedá definícii poľnohospodárskej činnosti podľa článku 2 nariadenia (ES) č. 73/2009 činnosť prijímateľa režimu podpory na plochu, ktorý – po uzavretí koncesnej zmluvy na pasienok na účely získania práva na využívanie takejto plochy a platobného nároku v poľnohospodárskom roku 2014 – následne uzavrie zmluvu o spolupráci s chovateľmi zvierat, ktorá umožňuje bezplatné užívanie poskytnutého pozemku na pastvu zvierat, pričom prijímateľ si uchová užívacie právo k pozemku, ale sa zaväzuje, že nebude brániť pastve a vykoná vyčistenie pasienku?

4. Bráni právo [Únie] takému výkladu vnútroštátnej právnej úpravy, ako je článok 431 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku – týkajúci sa právnej sily rozhodnutej veci právoplatného súdneho rozhodnutia, podľa ktorého právoplatné súdne rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o neprípustnosti žiadosti o platbu z dôvodu nedodržania podmienky stanovenej vnútroštátnym právom a týkajúcej sa oprávnenosti titulu využívania alebo užívania pozemku, pre ktorý sa žiada o režim podpory na plochu v poľnohospodárskom roku 2014 (v rámci sporu, v ktorom sa žiadalo zrušenie rozhodnutia o uplatnení viacročných sankcií) – ktorý bráni preskúmať zlučiteľnosť tejto vnútroštátnej požiadavky s právom [Únie] uplatniteľným na poľnohospodársky rok 2014 v novom spore, v ktorom sa skúma zákonnosť rozhodnutia o vymáhaní neoprávnených platieb žiadateľovi na ten istý poľnohospodársky rok 2014, pričom rozhodnutie vychádza z rovnakého skutkového stavu a vnútroštátnych predpisov, ktoré boli predmetom skúmania v skoršom právoplatnom súdnom rozhodnutí?

- (¹) Nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003 (Ú. v. EÚ L 30, 2009, s. 16).
- (²) Nariadenie komisie (ES) č. 1122/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 73/2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením, ako aj podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o krížové plnenie v rámci schémy podpory ustanovenej pre odvetvie vinohradníctva a vinárstva (Ú. v. EÚ L 316, 2009, s. 65).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 24. marca 2020 – DS/Porsche Inter Auto GmbH & Co KG a Volkswagen AG

(Vec C-145/20)

(2020/C 279/27)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: DS

Žalované: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG, Volkswagen AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 2 ods. 2 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (¹) vykladať v tom zmysle, že motorové vozidlo, ktoré patrí do pôsobnosti nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (²), má kvalitu, ktorá je bežná pri tovare rovnakého druhu a ktorú môže spotrebiteľ racionálne očakávať pri danom type tovaru, ak je toto vozidlo vybavené zakázaným rušiacim zariadením v zmysle článku 3 bodu 10 a článku 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007, ale typ vozidla má napriek tomu platné typové schválenie ES, takže vozidlo možno používať v cestnej premávke?
2. Má sa článok 5 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) 715/2007 vykladať v tom zmysle, že rušiacie zariadenie v zmysle článku 3 bodu 10 tohto nariadenia, ktoré je konštruované tak, že recirkulácia výfukových plynov mimo skúšobnej prevádzky v laboratórnych podmienkach je pri skutočnej prevádzke plne funkčná len vtedy, keď sa vonkajšie teploty pohybujú v rozmedzí 15 a 33 stupňov Celzia, môže byť podľa článku 5 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia dovolené, alebo je uplatnenie uvedeného ustanovenia o výnimke už z dôvodu obmedzenia plnej účinnosti recirkulácie výfukových plynov na podmienky, ktoré sú v niektorých častiach Európskej únie splnené približne len polovicu roka, vopred vylúčené?
3. Má sa článok 3 ods. 6 smernice 1999/44/ES vykladať v tom zmysle, že rozpor so zmluvou, ktorý spočíva vo vybavení vozidla rušiacim zariadením zakázaným podľa článku 3 bodu 10 v spojení s článkom 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007, sa má považovať za málo významný v zmysle uvedeného ustanovenia, ak by si kupujúci kúpil toto vozidlo, aj keby vedel o existencii uvedeného zariadenia a spôsobe jeho fungovania?

(¹) Ú. v. ES L 171, 1999, s. 12; Mím. vyd. 15/004, s. 223.

(²) Ú. v. EÚ L 171, 2007, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Köln (Nemecko) 16. marca 2020 –
AC/Deutsche Lufthansa AG**

(Vec C-148/20)

(2020/C 279/28)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: AC

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Prejudiciálne otázky

Je smernica (EÚ) 2016/681 ⁽¹⁾ zlučiteľná s článkami 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie, pokiaľ ide o nasledujúce aspekty:

1. Sú údaje PNR, ktoré sa majú podľa smernice prenášať, s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty dostatočne určité?
2. Stanovuje smernica so zreteľom na jej rozsah pôsobnosti s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty dostatočné vecné rozlišovanie pri zaznamenávaní a prenose údajov PNR so zreteľom na druh letov a stav ohrozenia v určitej krajine, ako aj so zreteľom na porovnanie s databázami a modelmi?
3. Je paušálna a jednotne stanovená doba uchovávania všetkých údajov PNR zlučiteľná s článkami 7 a 8 Charty?
4. Stanovuje smernica s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty dostatočnú procesnoprávnu ochranu cestujúcich so zreteľom na využívanie uchovávaných údajov PNR?
5. Zaručuje smernica s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty pri ďalšom poskytovaní údajov PNR orgánom tretích krajín dostatočne úroveň ochrany európskych základných práv zo strany tretích krajín?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681 z 27. apríla 2016 o využívaní údajov zo záznamov o cestujúcich (PNR) na účely prevencie, odhaľovania, vyšetrovania a stíhania teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 132).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Köln (Nemecko) 16. marca 2020 –
DF/Deutsche Lufthansa AG**

(Vec C-149/20)

(2020/C 279/29)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: DF

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Prejudiciálne otázky

Je smernica (EÚ) 2016/681 ⁽¹⁾ zlučiteľná s článkami 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie, pokiaľ ide o nasledujúce aspekty:

1. Sú údaje PNR, ktoré sa majú podľa smernice prenášať, s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty dostatočne určité?
2. Stanovuje smernica so zreteľom na jej rozsah pôsobnosti s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty dostatočné vecné rozlišovanie pri zaznamenávaní a prenose údajov PNR so zreteľom na druh letov a stav ohrozenia v určitej krajine, ako aj so zreteľom na porovnanie s databázami a modelmi?
3. Je paušálna a jednotne stanovená doba uchovávaní všetkých údajov PNR zlučiteľná s článkami 7 a 8 Charty?
4. Stanovuje smernica s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty dostatočnú procesnoprávnu ochranu cestujúcich so zreteľom na využívanie uchovávaných údajov PNR?
5. Zaručuje smernica s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty pri ďalšom poskytovaní údajov PNR orgánom tretích krajín dostatočne úroveň ochrany európskych základných práv zo strany tretích krajín?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681 z 27. apríla 2016 o využívaní údajov zo záznamov o cestujúcich (PNR) na účely prevencie, odhaľovania, vyšetrovania a stíhania teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 132).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Köln (Nemecko) 17. marca 2020 –
BD/Deutsche Lufthansa AG****(Vec C-150/20)**

(2020/C 279/30)

*Jazyk konania: nemčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Amtsgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom*Žalobca:* BD*Žalovaná:* Deutsche Lufthansa AG**Prejudiciálne otázky**

Je smernica (EÚ) 2016/681 ⁽¹⁾ zlučiteľná s článkami 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie, pokiaľ ide o nasledujúce aspekty:

1. Sú údaje PNR, ktoré sa majú podľa smernice prenášať, s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty dostatočne určité?
2. Stanovuje smernica so zreteľom na jej rozsah pôsobnosti s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty dostatočné vecné rozlišovanie pri zaznamenávaní a prenose údajov PNR so zreteľom na druh letov a stav ohrozenia v určitej krajine, ako aj so zreteľom na porovnanie s databázami a modelmi?
3. Je paušálna a jednotne stanovená doba uchovávaní všetkých údajov PNR zlučiteľná s článkami 7 a 8 Charty?
4. Stanovuje smernica s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty dostatočnú procesnoprávnu ochranu cestujúcich so zreteľom na využívanie uchovávaných údajov PNR?

5. Zaručuje smernica s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty pri ďalšom poskytovaní údajov PNR orgánom tretích krajín dostatočne úroveň ochrany európskych základných práv zo strany tretích krajín?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681 z 27. apríla 2016 o využívaní údajov zo záznamov o cestujúcich (PNR) na účely prevencie, odhaľovania, vyšetrovania a stíhania teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 132).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Mureş (Rumunsko) 30. marca 2020 – DG, EH/SC Gruber Logistics SRL

(Vec C-152/20)

(2020/C 279/31)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Mureş

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: DG, EH

Žalovaná: SC Gruber Logistics SRL

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 8 nariadenia (ES) č. 593/2008 (¹) Európskeho parlamentu a Rady zo 17. júna 2008 vykladať v tom zmysle, že voľba rozhodného práva pre individuálnu pracovnú zmluvu vylučuje uplatnenie právneho poriadku štátu, v ktorom zamestnanec obvykle vykonával svoju činnosť, alebo v tom zmysle, že existencia voľby rozhodného práva vylučuje uplatnenie článku 8 ods. 1 druhej vety nariadenia?
2. Má sa článok 8 nariadenia (ES) č. 593/2008 Európskeho parlamentu a Rady zo 17. júna 2008 vykladať v tom zmysle, že minimálna mzda uplatňovaná v štáte, v ktorom zamestnanec obvykle vykonával svoju prácu, predstavuje právo, na ktoré sa vzťahujú „ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby“ bolo podľa článku 8 ods. 1 druhej vety rozhodným?
3. Má sa článok 8 nariadenia (ES) č. 593/2008 Európskeho parlamentu a Rady zo 17. júna 2008 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby uvedenie ustanovení rumunského zákonníka práce v individuálnej pracovnej zmluve zodpovedalo voľbe rumunského právneho poriadku, keďže v Rumunsku je všeobecne známe, že existuje zákonná povinnosť vložiť túto doložku o voľbe do individuálnej pracovnej zmluvy? Inak povedané, má sa článok 3 nariadenia (ES) č. 593/2008 Európskeho parlamentu a Rady zo 17. júna 2008 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnym ustanoveniam a praxi, na základe ktorých sa do individuálnych pracovných zmlúv *musí* vložiť doložka o voľbe rumunského práva?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 2008, s. 6).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Düsseldorf (Nemecko) 3. apríla 2020 – FI/Eurowings GmbH

(Vec C-157/20)

(2020/C 279/32)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: FI

Žalovaná: Eurowings GmbH

Prejudiciálna otázka

Predstavuje odborom organizovaný štrajk vlastného personálu (v tejto veci palubných sprievodcov) prevádzkujúceho leteckého dopravcu „mimoriadnu okolnosť“ v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 7. apríla 2020 – „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft./Vas Megyei Kormányhivatal

(Vec C-177/20)

(2020/C 279/33)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft.

Žalovaný: Vas Megyei Kormányhivatal

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že ak Súdny dvor Európskej únie prostredníctvom rozhodnutia vydaného v rámci prejudiciálneho konania konštatuje nezlučiteľnosť právneho ustanovenia členského štátu s právom Únie, toto právne ustanovenie nemožno uplatniť ani v následných vnútroštátnych správnych alebo súdnych konaniach, a to bez ohľadu na to, že skutkové okolnosti následného konania nie sú úplne totožné so skutkovými okolnosťami predchádzajúceho prejudiciálneho konania?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék [predtým Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko)] 7. apríla 2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Vec C-178/20)

(2020/C 279/34)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék (predtým Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Žalovaný: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Prejudiciálne otázky

1. Vyplýva z článkov 70 až 73 smernice 2001/83 (¹) povinnosť, aby sa liek, ktorý sa môže vydávať v jednom členskom štáte bez lekárskeho predpisu, považoval za liek, ktorý sa môže vydávať bez lekárskeho predpisu v inom členskom štáte, a to aj v prípade, ak v tomto inom členskom štáte pre predmetný liek nebolo vydané povolenie na uvedenie na trh a tento liek nebol zatriedený?
2. Je v záujme ochrany zdravia a života ľudí, ktorá je uvedená v článku 36 ZFEÚ, odôvodnené množstevné obmedzenie, ktoré podmieňuje možnosť objednať a vydať pacientovi liek, pre ktorý nebolo vydané povolenie na uvedenie na trh v jednom členskom štáte, ale pre ktorý bolo vydané také povolenie v inom [členskom štáte EHP], existenciou lekárskeho predpisu a vyhlásenia farmaceutického orgánu, a to aj v prípade, ak je tento liek registrovaný v tomto inom členskom štáte ako liek, ktorý nie je viazaný na lekársky predpis?

(¹) Smernica 2001/83/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zákonník spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. ES L 311, 2001, s. 67; Mim. vyd. 13/027, s. 69).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 5. mája 2020 – Laudamotion GmbH/Verein für Konsumenteninformation

(Vec C-189/20)

(2020/C 279/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Laudamotion GmbH

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Verein für Konsumenteninformation

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 (¹), najmä článok 25, článok 17 ods. 3, článok 19, prípadne aj so zreteľom na článok 67, vykladať tak, že bránia skúmaniu nekalej povahy dohôd o voľbe medzinárodnej právomoci súdu podľa smernice 93/13/EHS (²), resp. podľa príslušných vnútroštátnych preberajúcich ustanovení?
2. Má sa článok 25 ods. 1 posledná časť prvej vety („pokiaľ dohoda nie je podľa právneho poriadku tohto členského štátu vecne neplatná“) vykladať v tom zmysle, že umožňuje obsahovú kontrolu podľa vnútroštátneho práva prorogovaného členského štátu, a to aj nad rámec harmonizovanej oblasti práva?
3. Ak bude odpoveď na prvú a druhú otázku záporná:

Určujú sa vnútroštátne preberajúce ustanovenia, ktoré sa podľa smernice 93/13/EHS uplatňujú na skúmanie nekalej povahy podmienok, podľa práva prorogovaného členského štátu alebo podľa *legis causae* členského štátu rozhodujúceho vo veci?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

(²) Smernica Rady z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002 s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 5. mája 2020 –
DocMorris NV/Apothekerkammer Nordrhein**

(Vec C-190/20)

(2020/C 279/36)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: DocMorris NV

Žalovaná: Apothekerkammer Nordrhein

Prejudiciálna otázka

Je v súlade s ustanoveniami hlavy VIII a najmä s článkom 87 ods. 3 smernice 2001/83/ES⁽¹⁾, ak sa vnútroštátny predpis (v tomto prípade § 7 ods. 1 prvá veta Gesetz über die Werbung auf dem Gebiete des Heilwesens (zákon o reklame na farmaceutické výrobky) vykladá v tom zmysle, že zásielková lekáreň so sídlom v inom členskom štáte nesmie lákať klientov propagáciou výhernej hry, ak je účasť na tejto výhernej hre viazaná na predloženie lekárskeho predpisu na humánný liek, ktorý je viazaný na predpis, propagovanou výhrou nie je liek, ale iná vec (v tomto prípade elektrický bicykel v hodnote 2 500 eur a elektrické zubné kefy), a netreba sa obávať, že dôjde k podpore iracionálneho alebo nadmerného užívania liekov?

(¹) Smernica 2001/83/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zákonník spoločenstva o humánnych liekoch (Ú. v. ES L 311, 2001, s. 67; Mim. vyd. 13/027, s. 69).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 7. mája
2020 – KAHl GmbH & Co KG/Hauptzollamt Hannover**

(Vec C-197/20)

(2020/C 279/37)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: KAHl GmbH & Co KG

Žalovaný: Hauptzollamt Hannover

Prejudiciálne otázky

1. Sú vysvetlivky k podpoložke 1521 9099⁽¹⁾ kombinovanej nomenklatúry⁽²⁾ uplatniteľné, pokiaľ je v nich použité slovo „tavený“?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Má sa pojem „surové“ v zmysle podpoložky 1521 9091 kombinovanej nomenklatúry vykladať tak, že včelí vosk, ktorý bol vo vyvážajúcej krajine roztavený a z ktorého boli v roztavenom stave mechanicky separované cudzie telesá, pričom vo včelom vosku ešte zostali nejaké cudzie telesá, sa má zaradiť do tejto podpoložky?

(¹) Vysvetlivky ku Kombinovanej nomenklatúre Európskej únie (Ú. v. EÚ C 119, 2019, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382) v znení vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2019/1776 z 9. októbra 2019, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. EÚ L 280, 2019, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 30. marca 2020 –
Rad Service Srl Unipersonale a i./Del Debbio SpA a i.**

(Vec C-210/20)

(2020/C 279/38)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl, Cosmo Scavi Srl

Žalované: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop., DAF Costruzioni strada Srl ako zástupca dočasného združenia podnikov (DZP) založeného so spoločnosťami GARC SpA a Edil Moter Srl

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 63 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24 z 26. februára 2014, ⁽¹⁾ ktorý sa týka inštitútu využitia kapacity inej osoby, v spojení so zásadami slobody usadiť sa a slobody poskytovať služby, ktoré sú stanovené v článkoch 49 a 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) uplatňovaniu talianskej vnútroštátnej právnej úpravy v oblasti využitia kapacity inej osoby a vylúčenia z postupu verejného obstarávania, ktorá je stanovená v článku 89 ods. 1 štvrtej vete legislatívneho dekrétu č. 50 z 18. apríla 2016 – zákonník verejného obstarávania, podľa ktorej v prípade nepravdivých vyhlásení pomocného podniku o existencii právoplatných odsúdení v trestnom konaní, na základe ktorých je možné preukázať spáchanie závažného odborného pochybenia, verejný obstarávateľ musí vždy vylúčiť uchádzača, hospodársky subjekt z verejnej súťaže bez toho, aby mu uložil povinnosť alebo umožnil uviesť iný vhodný pomocný podnik, ktorým môže nahradiť prvý pomocný podnik, ako je to stanovené v iných prípadoch, v ktorých subjekty, ktorých kapacitu hospodársky subjekt má v úmysle využiť, nespĺňajú príslušné kritérium výberu alebo pre ktoré existujú dôvody na povinné vylúčenie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko)
19. mája 2020 – JV/Spolková republika Nemecko**

(Vec C-215/20)

(2020/C 279/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: JV

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Je smernica (EÚ) 2016/681 ⁽¹⁾ (ďalej len „smernica PNR“), na základe ktorej sú leteckí dopravcovia povinní prenášať veľké množstvo údajov zo záznamov, ktoré sa bez výnimky týkajú všetkých cestujúcich v leteckej doprave, útvárom informácií o cestujúcich zriadeným členskými štátmi, kde sa tieto údaje zo záznamov bez konkrétneho dôvodu použijú na účely automatizovaného porovnania s databázami a vzormi a následne sa uchovávajú po dobu piatich rokov, s ohľadom na cieľ smernice PNR a požiadavku určitosti a primeranosti, v súlade s ustanoveniami Charty základných práv, a najmä článkami 7 a 8, ako aj článkom 52 Charty?

2. Predovšetkým:

- a) Je článok 3 bod 9 smernice PNR v spojení s prílohou II k smernici PNR v rozsahu, v akom stanovuje, že pod pojmom „závažná trestná činnosť“ v zmysle smernice PNR sa rozumejú všetky trestné činy uvedené v prílohe II k smernici PNR, za ktoré možno podľa vnútroštátneho práva členského štátu uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu s hornou hranicou trestnej sadzby v dĺžke najmenej troch rokov, z hľadiska požiadavky dostatočnej určitosti a požiadavky primeranosti, v súlade s článkami 7 a 8 Charty?
- b) Sú prenášané údaje zo záznamov o cestujúcich v leteckej doprave (ďalej len „údaje PNR“) v rozsahu, v akom sa žiada o prenos údajov o mene (článok 8 ods. 1 prvá veta v spojení s prílohou I bodom 4 smernice PNR), o častých cestujúcich (článok 8 ods. 1 prvá veta v spojení s prílohou I bodom 8 smernice PNR) a údajov uvedených v rubrike s voľným textom vyhradeným pre všeobecné poznámky (článok 8 ods. 1 prvá veta v spojení s prílohou I bodom 12 smernice PNR), natoľko určité, aby nimi bolo možné odôvodniť zásah do článkov 7 a 8 Charty?
- c) Je v súlade s článkami 7 a 8 Charty a cieľmi smernice PNR, aby sa nad rámec údajov o cestujúcich v leteckej doprave zaznamenávali aj údaje o tretích osobách, akými sú cestovná agentúra/zástupca cestovnej agentúry (príloha I bod 9 smernice PNR), osoby sprevádzajúce maloletých (príloha I bod 12 smernice PNR) a ďalší cestujúci (príloha I bod 17 smernice PNR)?
- d) Je smernica PNR v rozsahu, v akom sa na jej základe prenášajú, spracúvajú a uchovávajú údaje PNR maloletých cestujúcich v leteckej doprave v súlade s článkami 7, 8 a 24 Charty?
- e) Je článok 8 ods. 2 smernice PNR v spojení s prílohou I bodom 18 smernice PNR, podľa ktorého leteckí dopravcovia prenesú útvarom PIU členských štátov aj údaje API, ktoré sa zhodujú s údajmi PNR, s ohľadom na zásadu minimalizácie údajov v súlade s článkami 8 a 52 Charty?
- f) Je článok 6 ods. 4 smernice PNR, ako právny základ pre určenie kritérií, s ktorými sa porovnajú údaje zo záznamov (tzv. vzory), dostatočným zákonným legitímnym základom v zmysle článku 8 ods. 2 a článku 52 Charty, ako aj článku 16 ods. 2 ZFEU?
- g) Obmedzuje článok 12 smernice PNR zásah do článkov 7 a 8 Charty na absolútne nevyhnutnú mieru, ak sa prenášané údaje majú v útvaroch PIU členských štátov uchovávať počas doby piatich rokov?
- h) Obmedzuje depersonalizácia podľa článku 12 ods. 2 smernice PNR rozsah osobných údajov na nevyhnutnú mieru podľa článkov 8 a 52 Charty, ak v tomto prípade nejde o nič iné, ako o obyčajnú pseudonymizáciu, ktorú možno kedykoľvek navrátiť do pôvodného stavu?
- i) Majú sa články 7, 8 a 47 Charty vykladať v tom zmysle, že vyžadujú, aby sa cestujúci v leteckej doprave, v prípade ktorých sa rozhodne o zrušení depersonalizácie ich údajov v rámci spracovania údajov o cestujúcich v leteckej doprave (článok 12 ods. 3 smernice PNR) oboznámili s touto skutočnosťou a poskytla sa im tak možnosť požiadať o súdne preskúmanie?
3. Je článok 11 smernice PNR v rozsahu, v akom umožňuje prenos údajov PNR do tretích krajín, ktoré nedisponujú primeranou úrovňou ochrany údajov, v súlade s článkami 7 a 8 Charty?
4. Poskytuje článok 6 ods. 4 štvrtá veta smernice PNR dostatočnú ochranu pred spracovaním osobitných kategórií osobných údajov v zmysle článku 9 nariadenia (EÚ) 2016/679 (2) (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“) a článkom 10 smernice (EÚ) 2016/680 (3), ak v rámci rubriky s voľným textom „všeobecné poznámky“(príloha I bod 12 smernice PNR) možno prenášať napríklad informácie o výbere jedla, z ktorých možno odvodiť takéto osobitné kategórie osobných údajov?

5. Je v súlade s článkom 13 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ak letecký dopravca upozorní cestujúcich v leteckej doprave prostredníctvom svojej webovej stránky len na vnútroštátny zákon, ktorým sa preberajú ustanovenia smernice [v tejto veci: Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (Fluggastdatengesetz – FlugDaG) (zákon o spracovaní údajov cestujúcich v leteckej doprave, ktorým sa preberajú ustanovenia smernice 2016/681) zo 6. júna 2017, BGBl. I s. 1484]?

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681 z 27. apríla 2016 o využívaní údajov zo záznamov o cestujúcich (PNR) na účely prevencie, odhaľovania, vyšetrovania a stíhania teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 132).
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).
- (³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 7. mája 2020 – C.E. Roeper GmbH/Hauptzollamt Hamburg

(Vec C-216/20)

(2020/C 279/40)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: C.E. Roeper GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg

Prejudiciálne otázky

1. Sú vysvetlivky k podpoložke 1521 9099 (¹) kombinovanej nomenklatúry (²) uplatniteľné, pokiaľ je v nich použité slovo „tavený“?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Má sa pojem „surové“ v zmysle podpoložky 1521 9091 kombinovanej nomenklatúry vykladať tak, že včelí vosk, ktorý bol vo vyvážajúcej krajine roztavený a z ktorého boli v roztavenom stave mechanicky separované cudzie telesá, pričom vo včelom vosku ešte zostali nejaké cudzie telesá, sa má zaradiť do tejto podpoložky?

(¹) Vysvetlivky ku Kombinovanej nomenklatúre Európskej únie (Ú. v. EÚ C 119, 2019, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382) v znení vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2019/1776 z 9. októbra 2019, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. EÚ L 280, 2019, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Taliansko) 28. mája 2020 – XX/OO

(Vec C-220/20)

(2020/C 279/41)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: XX

Žalovaný: OO

Vedľajší účastník: WW

Prejudiciálna otázka

Bránia článok 2, článok 4 ods. 3, článok 6 ods. 1 a článok 9 Zmluvy o Európskej únii, článok 67 ods. 1 a 4 a články 81 a 82 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v spojení s článkami 1, 6, 20, 21, 31, 34, 45 a 47 Charty základných práv Európskej únie ustanoveniam vnútroštátnych právnych predpisov, ako sú články 42, 83 a 87 zákonného dekrétu č. 18 zo 17. marca 2020, rozhodnutie rady ministrov z 31. januára 2020, ktorým bol vyhlásený celoštátny núdzový stav na ochranu zdravia trvajúci šesť mesiacov do 31. júla 2020, ako aj články 14 a 263 zákonného dekrétu č. 34 z 19. mája 2020, ktorým sa predĺžil celoštátny núdzový stav z dôvodu Covid-19 a pozastavilo sa občianskoprávne a trestnoprávne súdnictvo a správne činnosti talianskych súdov do 31. januára 2021, pričom tak došlo k narušeniu nezávislosti predkladajúceho vnútroštátneho súdu a porušeniu zásady spravodlivého procesu, ako aj súvisiacich práv týkajúcich sa dôstojnosti osôb, slobody a bezpečnosti, rovnosti pred zákonom, zákazu diskriminácie, spravodlivých pracovných podmienok, prístupu k dávkam sociálneho zabezpečenia a slobody pohybu a pobytu?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko)
27. mája 2020 – OC/Spolková republika Nemecko**

(Vec C-222/20)

(2020/C 279/42)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: OC

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 21 a článok 67 ods. 2 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na základe uplatnenia oprávňujúceho ustanovenia článku 2 ods. 1 smernice 2016/681 (!) (ďalej len „smernica PNR“) aj v prípade letov vnútri Európskej únie stanovuje povinnosť leteckých dopravcov prenášať rozsiahle záznamy o údajoch týkajúcich sa bez výnimky všetkých cestujúcich v leteckej doprave, útvaram informácií o cestujúcich zriadeným v jednotlivých členských štátoch a tam sa tieto údaje, odhliadnuc od rezervácie cesty lietadlom, aj bez osobitného dôvodu uložia, použijú na účely porovnania s databázami a vzormi a následne sa uchovajú [v tejto veci: § 2 ods. 3 Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (zákon o spracovaní údajov cestujúcich v leteckej doprave, ktorým sa preberá smernica 2016/681 zo 6. júna 2017) (BGBl. I s. 1484), ktorý bol zmenený článkom 2 zákona zo 6. júna 2017 (BGBl. I s. 1484)], ďalej len „FlugDaG“?
2. Vyplýva z článkov 7 a 8 Charty základných práv, že vo vnútroštátnych právnych predpisoch preberajúcich článok 3 bod 9 v spojení s prílohou II smernice PNR (v tejto veci: § 4 ods. 1 FlugDaG) sa musia vyčerpávajúcym spôsobom a jasne vymenovať relevantné vnútroštátne trestnoprávne ustanovenia, ktorých sa týkajú trestné skutky uvedené v smernici PNR?

3. Majú sa články 7 a 8 Charty základných práv vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave členského štátu (v tejto veci § 6 ods. 4 FlugDaG), ktorá orgánom dotknutého členského štátu v rozsahu, v akom plnia úlohy v rámci trestného stíhania umožňuje, aby prenesené údaje PNR spracovali aj na iný účel, ako prevenciu, odhaľovanie, vyšetrovanie a stíhanie teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti, ak zistenia aj v spojení s inými informáciami odôvodňujú podozrenie zo spáchania iného určitého trestného činu?
4. Je oprávňujúce ustanovenie článku 2 ods. 1 smernice PNR, ktoré pripúšťa prijatie takej vnútroštátnej právnej úpravy, na základe ktorej sa smernica PNR uplatní aj na lety vnútri Európskej únie (v tejto veci § 2 ods. 3 FlugDaG) a ktoré vedie k dvojitému zaznamenávaniu údajov PNR na území Európskej únie (krajina odletu a cieľová krajina zaznamenajú údaje PNR), s ohľadom na zásadu minimalizácie údajov, v súlade s článkami 7 a 8 Charty základných práv?
5. V prípade, ak smernica PNR neodporuje nadradeným právnym normám [pozri VG Wiesbaden (Správny súd Wiesbaden, Nemecko) uznesenie z 13. mája 2020, sp. zn. 6 K 805/19.WI], a preto ju možno uplatniť:
 - a) Má sa článok 7 ods. 4 a 5 smernice PNR vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave členského štátu (v tejto veci: § 6 ods. 4 FlugDaG), ktorá orgánom dotknutého členského štátu v rozsahu, v akom plnia úlohy v rámci trestného stíhania, umožňuje, aby prenesené údaje spracovali aj na iný účel, ako prevenciu, odhaľovanie, vyšetrovanie a stíhanie teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti, ak zistenia aj v spojení s inými informáciami odôvodňujú podozrenie zo spáchania iného určitého trestného činu (takzvané vedľajšie odhalenie)?
 - b) Je v súlade s článkom 7 ods. 2 smernice PNR taká prax členského štátu, ktorá spočíva v zápise orgánu (v tejto veci: Spolkový úrad pre ochranu ústavy) do zoznamu príslušných orgánov podľa článku 7 ods. 1 smernice PNR, ktorý podľa vnútroštátneho práva (v tejto veci: § 5 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 1 Gesetz über die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in Angelegenheiten des Verfassungsschutzes und über das Bundesamt für Verfassungsschutz (zákon o spolupráci medzi Spolkom a spolkovými krajinami v záležitostiach ústavnej ochrany a o Spolkovom úrade na ochranu ústavy) z dôvodu vnútroštátnej požiadavky deľby právomocí nedisponuje policajnými právomocami?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681 z 27. apríla 2016 o využívaní údajov zo záznamov o cestujúcich (PNR) na účely prevencie, odhaľovania, vyšetrovania a stíhania teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 132).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sø- og Handelsretten (Dánsko) 29. mája 2020 –
Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp
& Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S og H. Lundbeck A/S/Abacus Medicine
A/S, Paranova Danmark A/S og 2CARE4 ApS**

(Vec C-224/20)

(2020/C 279/43)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sø- og Handelsretten

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S og H. Lundbeck A/S

Žalované: Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S og 2CARE4 ApS

Prejudiciálne otázky

- 1 Má sa článok 15 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2015/2436/EÚ (¹) o ochranných známkach a článok 15 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001/EÚ (²) o ochrannej známke EÚ vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky môže namietať voči ďalšiemu predaju lieku, ktorý súbežný dovozca opätovne zabalil do nových vonkajších obalov, na ktorých vyobrazil ochrannú známku, pokiaľ

- i) dovozca vie vyhotoviť balenie, ktoré môže byť uvedené na trh a získať účinný prístup na trh členského štátu dovozu, ak poruší pôvodný vonkajší obal, aby na vnútorný obal umiestnil nové označenia a/alebo nahradil príbalový leták, a následne opätovne zapečatí pôvodný vonkajší obal novým nástrojom proti neoprávnenému manipulovaniu s obalom v súlade s článkom 47a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES⁽³⁾ zo 6. novembra 2001 o liekoch (zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/62/EÚ⁽⁴⁾) a s článkom 16 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2016/161⁽⁵⁾ o bezpečnostných prvkoch uvádzaných na obale liekov?
- ii) dovozca nevie vyhotoviť balenie, ktoré môže byť uvedené na trh, a získať účinný prístup na trh členského štátu dovozu, ak poruší pôvodný vonkajší obal, aby na vnútorný obal umiestnil nové označenia a/alebo nahradil príbalový leták, a následne opätovne zapečatí pôvodný vonkajší obal novým nástrojom proti neoprávnenému manipulovaniu s obalom v súlade s článkom 47a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001 o liekoch (zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/62/EÚ) a s článkom 16 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2016/161 o bezpečnostných prvkoch uvádzaných na obale liekov?
2. Má sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES o liekoch (zmenená smernicou 2011/62/EÚ), najmä jej článok 47a a článok 54 písm. o), vykladať v tom zmysle, že nový nástroj na overenie, či sa s obalom manipulovalo (nástroj proti neoprávnenému manipulovaniu s obalom), umiestnený na pôvodný obal liekov (v súvislosti s dodatočným označovaním po otvorení obalu takým spôsobom, že pôvodný nástroj proti neoprávnenému manipulovaniu s obalom bol úplne alebo čiastočne prekrytý a/alebo odstránený) je v zmysle článku 47a ods. 1 písm. b) „rovnocenný”, pokiaľ ide o možnosť overenia pravosti, identifikáciu a poskytnutie dôkazov o manipulácii s liekom“, a v zmysle článku 47a ods. 1 písm. b) bodu ii) je „rovnako účinný”, pokiaľ ide o možnosť overenia pravosti a identifikáciu liekov a poskytnutie dôkazov o manipulácii s liekmi“, pokiaľ obal liekov a) vykazuje viditeľné známky toho, že s pôvodným nástrojom proti neoprávnenému manipulovaniu s obalom sa manipulovalo, alebo b) je to možné zistiť ohmataním výrobku, a to
- i) pri povinnom overení neporušenosti nástroja proti neoprávnenému manipulovaniu s obalom, ktoré vykonávajú výrobcovia, veľkoobchodní distribútori, lekárnici a osoby, ktoré majú povolenie alebo sú oprávnené dodávať lieky verejnosti [pozri článok 54a ods. 2 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/62/EÚ a článok 10 písm. b) a články 25 a 30 delegovaného nariadenia Komisie 2016/161], alebo

ii) keď balenie liekov niekto otvorí, napríklad pacient?

3. Ak je odpoveď na otázku 2 záporná:

Majú sa potom článok 15 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2015/2436/EÚ o ochranných známkach, článok 15 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001/EÚ o ochranných známkach EÚ a články 36 a 34 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že opätovné zabalenie do nových vonkajších obalov je objektívne potrebné na to, aby mohol byť liek skutočne uvedený na trh v štáte dovozu, pokiaľ súběžný dovozca nemôže liek dodatočne označiť a opätovne zapečatíť pôvodné balenie v súlade s článkom 47a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001 o liekoch (zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/62/EÚ), t. j. tak, aby obal liekov a) nevykazoval viditeľné známky toho, že s pôvodným nástrojom proti neoprávnenému manipulovaniu s obalom sa manipulovalo, alebo b) aby sa to nedalo zistiť ohmataním výrobku, ako je opísané v otázke 2, čo by bolo v rozpore s článkom 47a?

4. Má sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES o liekoch (zmenená smernicou 2011/62/EÚ Európskeho parlamentu a Rady) a delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2016/161 v spojení s článkami 34 a 36 ZFEÚ a článkom 15 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2015/2436/EÚ o ochranných známkach vykladať v tom zmysle, že členský štát [v Dánsku: Lægemiddelstyrelsen (Dánska agentúra pre lieky)] je oprávnený prijať usmernenia, podľa ktorých sa vo všeobecnosti opätovné zabalenie do nových vonkajších obalov vykonáva len na základe žiadosti vo výnimočných prípadoch (napríklad v prípade ohrozenia dodávok lieku) a dodatočné označenie a opätovné zapečatenie pomocou umiestnenia nových bezpečnostných prvkov na pôvodný vonkajší obal môže byť prípustné, alebo je skutočnosť, že členský štát vydá a dodržiava také usmernenia, nezlučiteľná s článkami 34 a 36 ZFEÚ a/alebo s článkom 47a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES o liekoch a článkom 16 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2016/161?

5. Má sa článok 15 ods. 2 smernice 2015/2436/EÚ o ochranných známkach a článok 15 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001/EÚ o ochranných známkach v spojení s článkami 34 a 36 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že opätovné zabalenie do nových vonkajších obalov, ktoré vykoná súběžný dovozca v súlade s usmerneniami prijatými členským štátom, na aké poukazuje otázka 4, treba považovať za potrebné na účely judikatúry Súdneho dvora Európskej únie,
- i) ak sú také usmernenia zlučiteľné s článkami 34 a 36 ZFEÚ a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie o súběžnom dovoze liekov?
- ii) ak sú také usmernenia nezlučiteľné s článkami 34 a 36 ZFEÚ a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie o súběžnom dovoze liekov?
6. Majú sa články 34 a 36 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že opätovné zabalenie lieku do nových vonkajších obalov musí byť objektívne potrebné na to, aby mohol byť liek skutočne uvedený na trh v štáte dovozu, aj pokiaľ súběžný dovozca neoznačí nový vonkajší obal pôvodnou ochrannou známkou (názov výrobku), ale uvedie na ňom názov výrobku, ktorý neobsahuje ochrannú známku výrobcu majiteľa ochrannej známky (odstránenie označenia)?
7. Má sa článok 15 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2015/2436/EÚ o ochranných známkach a článok 15 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001/EÚ o ochranných známkach EÚ vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky môže namietat voči ďalšiemu predaju lieku, ktorý súběžný dovozca opätovne zabalí do nového vonkajšieho obalu, pokiaľ súběžný dovozca umiestni na obal iba ochrannú známku konkrétneho výrobku majiteľa ochrannej známky, ale neuvedie ďalšie ochranné známky a/alebo obchodné údaje, ktoré majiteľ ochrannej známky uviedol na pôvodnom vonkajšom obale?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 336, 2015, s. 1).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).

(³) Smernica 2001/83/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zákonník spoločenstva o humánnych liekoch (Ú. v. ES L 311, 2001, s. 67; Mim. vyd. 13/027, s. 69).

(⁴) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/62/EÚ z 8. júna 2011, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/83/ES, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánnych liekoch, pokiaľ ide o predchádzanie vstupu falšovaných liekov do legálneho dodávateľského reťazca (Ú. v. EÚ L 174, 2011, s. 74).

(⁵) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2016/161 z 2. októbra 2015, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES o ustanovenia týkajúce sa podrobných pravidiel bezpečnostných prvkov uvádzaných na obale liekov na humánne použitie (Ú. v. EÚ L 32, 2016, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg
(Nemecko) 3. júna 2020 – NP/Daimler AG**

(Vec C-232/20)

(2020/C 279/44)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: NP

Žalovaná: Daimler AG, Mercedes Benz Werk Berlin

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pridelenie dočasného agentúrneho pracovníka do užívateľského podniku považovať za nie „dočasné“ v zmysle článku 1 smernice o dočasnej agentúrnej práci (¹) už vtedy, keď sa zamestnanie vykonáva na pracovnom mieste, ktoré existuje trvale a ktoré sa neobsadzuje z dôvodu zastupovania?

2. Má sa pridelenie dočasného agentúrneho pracovníka na dobu kratšiu než 55 mesiacov, považovať za nie „dočasné“ v zmysle článku 1 smernice o dočasnej agentúrnej práci?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú a/alebo druhú otázku kladú sa nasledujúce doplňujúce otázky:
 - 3.1. Má dočasný agentúrny pracovník nárok na založenie pracovného pomeru s užívateľským podnikom, aj keď vnútroštátne právo pred 1. aprílom 2017 nestanovovalo takúto sankciu?
 - 3.2. Porušuje vnútroštátna právna úprava, akou je § 19 ods. 2 [Arbeitnehmerüberlassungsgesetz (zákon o pridelení zamestnancov – AÜG)], článok 1 smernice o dočasnej agentúrnej práci, ak predpisuje jednotlivú maximálnu dobu pridelenia v dĺžke 18 mesiacov až od 1. apríla 2017, avšak výslovne stanovuje, že predchádzajúce obdobia sa nezohľadňujú, ak by sa pridelenie v prípade, že by sa zohľadnili predchádzajúce obdobia, už nemalo považovať za dočasné?
 - 3.3. Možno predĺženie jednotlivej maximálnej doby pridelenia ponechať na sociálnych partneroch? V prípade kladnej odpovede na túto otázku, platí to aj pre sociálnych partnerov, ktorí nie sú zodpovední za pracovný pomer dotknutého dočasného agentúrneho pracovníka, ale za odvetvie užívateľského podniku?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES z 19. novembra 2008 o dočasnej agentúrnej práci (Ú. v. EÚ L 327, 2008, s. 9).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko)
9. júna 2020 – Skatteverket/Skellefteå Industrihus Aktiebolag**

(Vec C-248/20)

(2020/C 279/45)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Skatteverket

Žalovaná: Skellefteå Industrihus Aktiebolag

Prejudiciálna otázka

Je zlučiteľné so smernicou o DPH (¹), najmä s jej článkami 137, 168, 184 až 187, 189 a 192, že vlastník nehnuteľnosti, ktorý sa rozhodol zdaniť výstavbu budovy a odpočítal daň na vstupe zaplatenú pri transakciách súvisiacich s nadobudnutím stavebného projektu, musí okamžite vrátiť celkovú výšku dane na vstupe spolu s úrokmi z dôvodu zániku daňovej povinnosti na základe prerušenia stavebného projektu pred dokončením budovy a toho, že v dôsledku toho nedôjde k žiadnemu nájomu?

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 10. júna
2020 – CY/Eurowings GmbH**

(Vec C-252/20)

(2020/C 279/46)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: CY

Žalovaná: Eurowings GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Môže právo na náhradu podľa článku 7 nariadenia (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ existovať aj v tom prípade, ak cestujúci z dôvodu relatívne zanedbateľného omeškania pri prilete nestihne priamy prípojný let a z tohto dôvodu sa príchod do cieľového miesta omešká o viac ako tri hodiny, avšak oba lety prevádzkovali dvaja rôzni leteckí dopravcovia, pričom let nebol zarezervovaný u leteckého dopravcu prevádzkujúceho prvú časť cesty, voči ktorému sa v konaní vo veci samej uplatňuje príslušný nárok?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Považuje sa letecký dopravca, ktorý skutočne vykoná omeškaný let na prvej časti cesty za „prevádzkujúceho leteckého dopravcu“ v zmysle článku 5 ods. 1 písm. c) a článku 7 ods. 1 nariadenia (ES) 261/2004 alebo sa má za „prevádzkujúceho leteckého dopravcu“ v zmysle článku 5 ods. 1 písm. c) a článku 7 ods. 1 nariadenia (ES) 261/2004 považovať letecký dopravca, ktorý prevádzkoval neomeškaný let na druhej časti cesty a ktorý prijal rezerváciu na oba lety?

3. V prípade, ak sa obaja leteckí dopravcovia majú považovať za „prevádzkujúcich leteckých dopravcov“ v zmysle článku 5 ods. 1 písm. c) a článku 7 ods. 1 nariadenia (ES) 261/2004:

Má cestujúci právo vybrať si, voči ktorému z týchto dvoch leteckých dopravcov si uplatní svoj nárok?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Regionale del Lazio
(Taliansko) 10. júna 2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di
Gaeta/Punto Nautica Srl**

(Vec C-255/20)

(2020/C 279/47)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta

Žalovaná: Punto Nautica Srl

Prejudiciálna otázka

Majú sa rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vyhlásený vo veci C-82/12, ako aj článok 3 ods. 2 smernice Rady 92/12/EHS⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia účinnej talianskej právnej úprave, ktorú predstavujú článok 17 legislatívneho dekrétu č. 398 z 21. decembra 1990 a článok 3 ods. 1 zákona regiónu Lazio... č. 19 z roku 2011, ktorými sa zrejme zavádza regionálna daň z benzínu, ktorá nemá „špecifické účely“ požadované uvedenou smernicou [Únie]?

(¹) Smernica Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov (Mim. vyd. 09/001, s. 179).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varchoven administrativen šad (Bulharsko)
9. júna 2020 – „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno osiguritelna praktika“ – Sofia**

(Vec C-257/20)

(2020/C 279/48)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Varchoven administrativen šad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka: „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD

Odporca: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno osiguritelna praktika“ – Sofia

Prejudiciálne otázky

1. Bránia zásada proporcionality podľa článku 5 ods. 4 a článku 12 písm. b) Zmluvy o Európskej únii a právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom podľa článku 47 Charty základných práv Európskej únie takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava stanovená v článku 16 ods. 2 bode 3 ZKPO (Zakon za korporativnoto podohodno oblagane) (zákon o dani z príjmov právnických osôb)?
2. Ide v prípade platenia úrokov podľa článku 4 ods. 1 písm. d) smernice 2003/49⁽¹⁾ o rozdeľovanie zisku, na ktoré sa vzťahuje článok 5 smernice 2011/96⁽²⁾?
3. Je na platby splátok bezúročnej pôžičky spadajúcej pod právnu úpravu článku 4 ods. 1 písm. d) smernice 2003/49, ktorá sa stane splatnou 60 rokov po uzavretí zmluvy, uplatniteľná právna úprava článku 1 ods. 1 písm. b), článku 1 ods. 3 a článku 5 smernice 2011/96?
4. Bránia článok 49 a článok 63 ods. 1 a 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 1 ods. 1 písm. b), článok 1 ods. 3 a článok 5 smernice 2011/96 a článok 4 ods. 1 písm. d) smernice 2003/49 takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava stanovená v článku 195 ods. 1, článku 200 ods. 2 ZKPO a článku 200a ods. 1 a ods. 5 bode 4 ZKPO (zrušený) v znení účinnom od 1. januára 2011 do 1. januára 2015, a článku 195 ods. 1, ods. 6 bode 3 a ods. 11 bode 4 ZKPO v znení účinnom po 1. januári 2015, a daňovej praxi, podľa ktorej nezaplatené úroky z bezúročnej pôžičky, ktorú dcérskej spoločnosti so sídlom v tuzemsku poskytla materská spoločnosť so sídlom v inom členskom štáte a ktorá je splatná 60 rokov po 22. novembri 2013, podliehajú zrážkovej dani?
5. Bránia článok 3 ods. 1 písm. h) až j), článok 5 ods. 1 písm. a) a b), článok 7 ods. 1 a článok 8 smernice 2008/7 o nepriamych daniach z navyšovania kapitálu⁽³⁾ takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava článku 16 ods. 1 a ods. 2 bodu 3 a článku 195 ods. 1 ZKPO o zdanení fiktívnych príjmov z úrokov zrážkovou daňou na základe bezúročnej pôžičky, ktorú obchodnej spoločnosti so sídlom v tuzemsku poskytla obchodná spoločnosť iného členského štátu, ktorá je jediným spoločníkom príjemcu pôžičky?
6. Neporušuje prebratie smernice 2003/49 v roku 2011 – pred uplynutím prechodného obdobia stanoveného v prílohe VI, oddiel „Dane“, bod 3 aktu a protokolu k zmluve o pristúpení Bulharskej republiky k Európskej únii – do článku 200 ods. 2 a článku 200a ods. 1 a ods. 5 bodu 4 ZKPO, ktoré stanovujú sadzbu dane vo výške 10 % namiesto maximálnej sadzby 5 % predpísanej v akte a v protokole k zmluve o pristúpení, zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. ES L 157, 2003, s. 49; Mim. vyd. 09/001, s. 380).

⁽²⁾ Smernica Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskejších spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. EÚ L 345, 2011, s. 8).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 46, 2008, s. 11.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rajonen sād Lukovit (Bulharsko) 15. júna 2020 – VB/Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ kam Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Vec C-262/20)

(2020/C 279/49)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rajonen sād Lukovit

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: VB

Žalovaná: Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ kam Ministerstvo na vatrešnite raboti

Prejudiciálne otázky

1. Vyžaduje si účinná ochrana podľa článku 12 písm. a) smernice 2003/88/ES ⁽¹⁾, aby bola riadna dĺžka nočnej služby policajta alebo príslušníkov hasičského zboru kratšia ako stanovená normálna dĺžka dennej služby?
2. Vyžaduje si zásada rovnosti zaobchádzania zakotvená v článkoch 20 a 31 Charty základných práv Európskej únie, aby sa riadna dĺžka nočnej práce upravená vo vnútroštátnych právnych predpisoch v súvislosti s pracovníkmi v súkromnom sektore v trvaní siedmich hodín vzťahovala aj na pracovníkov verejného sektora, vrátane policajtov a príslušníkov hasičského zboru?
3. Možno cieľ uvedený v odôvodnení 8 smernice 2003/88/ES, ktorý spočíva v obmedzení dĺžky nočnej práce, dosiahnuť účinne len vtedy, ak vnútroštátne právo výslovne upravuje riadnu dĺžku výkonu nočnej práce, a to vrátane nočnej práce pracovníkov vo verejnom sektore?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. ES L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Korneuburg (Rakúsko) 15. júna 2020 – Airhelp Limited/Laudamotion GmbH

(Vec C-263/20)

(2020/C 279/50)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Korneuburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Airhelp Limited

Žalovaná: Laudamotion GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 5 ods. 1 písm. c) a článok 7 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že cestujúci má právo na náhradu, ak sa preloží čas odletu v ten istý deň z pôvodného času 14:40 hod. na skorší čas 08:25 hod.?

2. Má sa článok 5 ods. 1 písm. c) body i) až iii) nariadenia č. 261/2004 vykladať v tom zmysle, že overenie, či bol cestujúci informovaný o zrušení letu, treba vykonať výlučne podľa tohto ustanovenia a toto ustanovenie bráni uplatňovaniu vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa doručovania vyhlásení, ktorou bola do vnútroštátneho práva prebratá smernica 2000/31/ES^(?), ktorá obsahuje fikciu doručenia?
3. Majú sa článok 5 ods. 1 písm. c) body i) až iii) nariadenia č. 261/2004 a článok 11 smernice o elektronickom obchode vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak si cestujúci rezervoval let prostredníctvom rezervačnej platformy a uviedol svoje telefónne číslo a svoju e mailovú adresu, avšak rezervačná platforma poskytla leteckému dopravcovi toto telefónne číslo a e mailovú adresu, ktorú rezervačná platforma automaticky vygenerovala, doručenie oznámenia o preložení letu na skorší čas na túto automaticky vygenerovanú e mailovú adresu treba považovať za informovanie, resp. doručenie oznámenia o preložení letu na skorší čas, aj keď rezervačná platforma nepošle oznámenie leteckého dopravcu cestujúcemu alebo mu ho pošle oneskorene?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mím. vyd. 07/008, s. 10).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. EÚ L 178, 2000, s. 1; Mím. vyd. 13/025, s. 399).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Korneuburg (Rakúsko) 18. júna 2020 – AG a i./Austrian Airlines AG

(Vec C-270/20)

(2020/C 279/51)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Korneuburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: AG, MG, HG, maloleté osoby, zastúpené zákonným zástupcom

Žalovaná: Austrian Airlines AG

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 7 ods. 2 písm. b) nariadenia (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že letecký dopravca môže nárok na náhradu podľa článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia znížiť aj v prípade, ak cestujúcim bol v dôsledku zrušenia rezervovaného letu ponúknutý náhradný let, ktorého plánovaný čas odletu aj plánovaný čas priletu bol 11 hodín a 55 minút pred letovými časmi zrušeného letu?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mím. vyd. 07/008, s. 10).

Žaloba podaná 23. júna 2020 – Európska komisia/Rada Európskej únie**(Vec C-275/20)**

(2020/C 279/52)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland, M. Alonso, D. Schaffrin, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/470 ⁽¹⁾ z 25. marca 2020, pokiaľ ide o predĺženie obdobia nároku audiovizuálnych koprodukcí podľa článku 5 Protokolu o kultúrnej spolupráci k Dohode o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej;
- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba o neplatnosť podaná Komisiou sa týka predĺženia na tri roky obdobia nároku audiovizuálnych koprodukcí producentov z Únie a Kórey, aby mohli využívať príslušné schémy podpory lokálneho/regiónálneho obsahu podľa článku 5 Protokolu o kultúrnej spolupráci k Dohode o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej.

Komisia uvádza na podporu svojej žaloby jeden žalobný dôvod.

Komisia tvrdí, že Rada tým, že založila svoje rozhodnutie na článku 3 ods. 1 rozhodnutia Rady (EÚ) 2015/2169 ⁽²⁾ z 1. októbra 2015 o uzavretí Dohody o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou a na strane druhej, a nie na článku 218 ods. 6 ZFEÚ ako navrhovala Komisia, Rada sa opiera o sekundárny právny základ, ktorý nie je zakotvený v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Rada preto porušila zásadu delegovanej právomoci stanovenú v článku 13 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii (ZEU) a zásadu inštitucionálnej rovnováhy ako bola vyvinutá v judikatúre Súdneho dvora.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/470 z 25. marca 2020, pokiaľ ide o predĺženie obdobia nároku audiovizuálnych koprodukcí podľa článku 5 Protokolu o kultúrnej spolupráci k Dohode o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej (Ú. v. EÚ L 101, 2020, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/2169 z 1. októbra 2015 o uzavretí Dohody o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou a na strane druhej (Ú. v. EÚ L 307, 2015, s. 2).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 30. júna 2020 – EL a CP/Ryanair Designated Activity Company**(Vec C-287/20)**

(2020/C 279/53)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: EL, CP

Žalovaná: Ryanair Designated Activity Company

Prejudiciálne otázky

Predstavuje štrajk pracovníkov prevádzkujúceho leteckého dopravcu organizovaný odbormi „mimoriadne okolnosti“ v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

Je v tejto súvislosti relevantné, či sa pred štrajkom uskutočnili rokovania so zástupcom/zástupcami pracovníkov?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. V. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 28. mája 2020 – ACMO a iní/SRB

(Vec T-330/20)

(2020/C 279/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: ACMO Sàrl (Luxemburg, Luxembursko) a ďalších 69 žalobkýň (v zastúpení: T. Soames a N. Chesaites, advokáti, a R. East, solicitor)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil článok 2 rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií SRB/EES/2020/52 zo 17. marca 2020 o tom, či je potrebné vyplatiť náhradu akcionárom a veriteľom, v súvislosti s ktorými sa vykonali opatrenia na riešenie krízovej situácie týkajúce sa Banco Popular Español S.A. (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), a/alebo
- zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia a/alebo
- zrušil článok 3 napadnutého rozhodnutia a/alebo
- subsidiárne zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie a konkrétne jeho časť, v ktorej je stanovené, že veriteľom nie je potrebné vyplatiť nijakú náhradu podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014⁽¹⁾ (článok 2), vychádza z nesprávnych posúdení a nesprávnych právnych posúdení, v dôsledku čoho je porušené vlastnícke právo žalobkýň. Žalobkyne konkrétne tvrdia, že SRB sa dopustila zjavne nesprávnych posúdení a nesprávnych právnych posúdení tým, že prijala napadnuté rozhodnutie na základe správy o ocenení (ďalej len „správa o ocenení 3“) a „vysvetlenia“, ktoré je pripojené k napadnutému rozhodnutiu a ktorého autorom je spoločnosť Deloitte Réviseurs d'Entreprises (ďalej len „Deloitte“), ktorá konštatovala, že žalobkyne by nedosiahli žiadne náhrady, pokiaľ by sa v prípade spoločnosti Banco Popular začalo v Španielsku bežné konkurzné konanie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že rozhodnutie SRB o určení spoločnosti Deloitte na účely vypracovania ocenenia 3 vychádza zo zjavne nesprávnych posúdení a/alebo z nesprávnych právnych posúdení, keďže Deloitte nespĺňala základné kritériá podľa článku 20 ods. 16 nariadenia (EÚ) č. 806/2014.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že SRB nenáležite delegovala svoju právomoc prijímať rozhodnutia podľa nariadenia (EÚ) č. 806/2014 na Deloitte, a to v rozpore so zásadou vyplývajúcou z judikatúry Únie v prelomovej veci 9/56, Meroni.⁽²⁾

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Rozsudok z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad ESUO, 9/56, EU:C:1958:7.

Žaloba podaná 27. mája 2020 – KI/eu-LISA**(Vec T-338/20)**

(2020/C 279/55)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: KI (v zastúpení: L. Levi a M. Vandenbussche, advokáti)

Žalovaná: Európska agentúra na prevádzkové riadenie rozsiahlych informačných systémov v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie z 15. júla 2019 o preradení žalobcu na iné pracovné miesto;
- v prípade potreby zrušil rozhodnutie zo 17. februára 2020 o zamietnutí sťažnosti žalobcu;
- rozhodol o náhrade jemu vzniknutej nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur a
- zaviazal žalovanú na náhradu všetkých trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobca štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod vychádza z protiprávnosti rozhodnutia výkonného riaditeľa z 25. júna 2019, ktoré bolo potvrdené a doplnené rozhodnutím výkonného riaditeľa z 29. augusta 2019, v rozsahu, v akom odporuje požiadavkám na spravodlivé a transparentné porovnanie zásluh, zásade zákazu diskriminácie, článku 41 Charty a záujmu služby.
2. Druhý žalobný dôvod vychádza z toho, že rozhodnutie o preradení zjavne odporuje záujmom služby a zásade rovnocennosti pracovných miest.
3. Tretí žalobný dôvod vychádza z porušenia práva byť vypočutý, povinnosti uviesť odôvodnenie a článku 41 Charty.
4. Štvrtý žalobný dôvod vychádza z porušenia povinnosti riadnej starostlivosti a článku 31 ods. 2 Charty, článku 1e Služobného poriadku, smernice 2003/88/ES o niektorých aspektoch organizácie pracovného času a zásady zákazu diskriminácie.

Žaloba podaná 11. júna 2020 – Net Technologies Finland/REA**(Vec T-358/20)**

(2020/C 279/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Net Technologies Finland Oy (Helsinki, Fínsko) (v zastúpení: S. Pappas a N. Kyriazopoulou, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentúra pre výskum

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil, že i) Výkonná agentúra pre výskum porušila svoje zmluvné povinnosti podľa dohody o grante FP7-SEC-2012-312484 uzavretej v kontexte Siedmeho rámcového programu v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností, ii) pohľadávka uvedená v oznámení o dlhu č. 3242005872 týkajúca sa vrátenia sumy 171 342,97 eura za neodôvodnený príspevok a č. 3242005825 týkajúca sa vrátenia sumy 17 134,30 eura za zlikvidované škody je neodôvodnená a iii) príslušné náklady na vlastných konzultantov sú prípustné a,
- uložil žalovanej, aby znášala svoje vlastné trovy konania a nahradila trovy konania žalobkyne v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že REA nesprávne vyložila ustanovenia týkajúce sa prípustnosti nákladov a nespĺnila svoje zmluvné povinnosti tým, že vystavila sporné oznámenia o dlhu z dôvodu, že náklady na vlastných konzultantov spĺňali kritériá prípustnosti stanovené dohodou o grante a teda nezakladali žiadny nárok na vrátenie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že REA nespĺnila dohodu v dobrej viere.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že REA porušila zásadu proporcionality.

Žaloba podaná 18. júna 2020 – KN/EHSV

(Vec T-377/20)

(2020/C 279/57)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: KN (v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld a M. Aboudi, advokáti)

Žalovaný: Európsky hospodársky a sociálny výbor

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú,
- zrušil napadnuté rozhodnutie z 9. júna 2020 oznámené 17. júna 2020,
- uložil povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu, ktorá dosahuje sumu 200 000 eur, a nahradiť majetkovú ujmu odhadovanú na sumu 50 000 eur,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení procesných práv a základných práv riadnej správy vecí verejných a práva byť vypočutý, ako aj porušení zásady proporcionality.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady prezumpcie neviny a zásady nestrannosti.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady právnej istoty, podľa príslovia „*nulla poena sine lege*“ a zásady zákazu retroaktivity.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady dôvernosti disciplinárnych konaní a informácií o odsúdeniach, ako aj zjavnom porušení záruk, ktoré poskytuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 2018, s. 39).

Žaloba podaná 16. júna 2020 – OC (*)/Komisia

(Vec T-384/20)

(2020/C 279/58)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: OC (*) (v zastúpení: B. Christianos, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil Komisii povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu v celkovej výške jeden milión stotisíc eur (1 100 000 eur) ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú doposiaľ utrpela, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť žalobkyni všetky vynaložené trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto tvrdenia:

1. Touto žalobou sa žalobkyňa v súlade s článkami 268 a 340 ods. 2 ZFEÚ domáha náhrady škody, ktorá jej bola spôsobená v dôsledku opomenutí a protiprávneho konania zo strany Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) v súvislosti s uverejnením jeho tlačovej správy č. 13/2020, ktorou boli nezákonne zverejnené osobné údaje a nepravdivé informácie týkajúce sa žalobkyne.
2. Podľa žalobkyne OLAF závažným spôsobom porušil právne normy, ktoré priznávajú práva jednotlivcom, a) uverejnením (v tlačovej správe určenej verejnosti) osobných údajov žalobcu a b) šírením nepravdivých a zavádzajúcich informácií v uvedenej tlačovej správe.
3. Konkrétnejšie tým OLAF porušil ustanovenia článku 4 ods. 1 písm. a) a b), články 5 a 6 a článok 15 ods. 3 nariadenia ⁽¹⁾ 2018/1725, ustanovenia článku 10 ods. 5 a článku 9 ods. 1 nariadenia 883/2013 ⁽²⁾, ako aj prezumpciu nevinoty, právo na riadnu správu vecí verejných a zásadu proporcionality.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 2018, s. 39).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaní vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 2013, s. 1).

Žaloba podaná 23. júna 2020 – KO/Komisia**(Vec T-389/20)**

(2020/C 279/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: KO (v zastúpení: S. Rodrigues a A. Champetier, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie z 18. októbra 2019, ktorým PMO rozhodol o nepriznaní príspevku na expatriáciu žalobcovi a v prípade potreby aj rozhodnutie z 20. marca 2020, ktorým žalovaná zamietla sťažnosť podanú žalobcom podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 69 služobného poriadku a článku 4 ods. 1 a 2 prílohy VII služobného poriadku.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti náležitej starostlivosti.

Žaloba podaná 17. júna 2020 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland/Komisia**(Vec T-390/20)**

(2020/C 279/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Scandlines Danmark ApS (Kodaň, Dánsko), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: L. Sandberg-Mørch, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 20. marca 2020 o štátnej pomoci SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N), ktorú Dánsko poskytlo spoločnosti Femern A/S na plánovanie a výstavbu pevného spojenia Fehmarn medzi Dánskom a Nemeckom,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť žalobkyniam trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a článok 1 písm. d) a e) nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589⁽¹⁾ tým, že klasifikovala i) všetky štátne záruky a štátne pôžičky poskytnuté podľa stavebného zákona ako jedinú *ad hoc* pomoc; a ii) kapitálové injekcie a všetky štátne záruky a štátne pôžičky poskytnuté podľa zákona o plánovaní ako ďalšiu jedinú pomoc *ad hoc*, pričom každá štátna pôžička a štátna záruka by mala predstavovať osobitné opatrenie pomoci *ad hoc*, oznamované Komisii jednotlivo, ak boli podmienky každej štátnej pôžičky a štátnej záruky dohodnuté medzi spoločnosťou Femern A/S a dánskymi orgánmi.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ a oznámenia o DPSEZ⁽²⁾ tým, že sa dopustila nesprávnych právnych posúdení a zjavne nesprávnych posúdení, keď pomoc považovala za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Tento žalobný dôvod sa delí na 4 časti:
 - po prvé žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila pochybenia, keď dospela k záveru, že pevné spojenie je predmetom európskeho záujmu,
 - po druhé sa Komisia dopustila pochybenia tým, že sa domnievala, že pomoc je potrebná, keďže táto pomoc nemá žiadny stimulačný účinok a nespĺňa požiadavky kontrafaktuálneho scenára a existencie alternatívnych projektov, stanovené v oznámení o DPSEZ. Komisia sa taktiež v napadnutom rozhodnutí dopustila pochybenia, keď sa spoliehala na nesprávne nízku vnútornú mieru návratnosti (IRR), keďže ju vypočítala na základe veľmi krátkej doby životnosti projektu v dĺžke trvania 40 rokov, ktorá nezodpovedá skutočnej životnosti infraštruktúry, t. j. dobe, počas ktorej bude spoločnosť Femern A/S môcť pevné spojenie hospodársky využívať,
 - po tretie sa Komisia dopustila pochybenia, keď sa domnievala, že pomoc je primeraná, keďže táto pomoc je časovo neobmedzená. Komisia sa tiež dopustila niekoľkých zjavných pochybení v analýze schodku financovania. Komisia sa nesprávne opierala o uvedenú veľmi krátku životnosť projektu, čo ju viedlo k vyššiemu podielu nákladov na prevádzku pevného spojenia v porovnaní s výnosmi z neho; Komisia podhodnotila očakávané príjmy pre spoločnosť Femern A/S a najmä nadhodnotila očakávané náklady tým, že do výpočtu schodku financovania zahrnula prevádzkové náklady. Komisia nakoniec nesprávne dospela k záveru, že prvok pomoci spočíva v úrokovej sadzbe, ktorú spoločnosť Femern A/S vyplácala dánskému štátu, pričom s ohľadom na skutočnosť, že žiadny súkromný hospodársky subjekt nebol ochotný do projektu investovať bez značnej štátnej pomoci, prvok pomoci spočíval v celej sume štátnych pôžičiek a v sumách pôžičiek krytých štátnymi zárukami,
 - po štvrté sa Komisia dopustila pochybenia tým, že dospela k záveru, že pomoc nespôsobuje neopodstatnené narušenie hospodárskej súťaže, keďže táto pomoc vedie k vytvoreniu dominantného postavenia spoločnosti Femern A/S na relevantnom trhu, vytvára nadmernú kapacitu a spoločnosť Femern A/S umožňuje uplatňovať ceny nepokrivajúce náklady. Komisia nakoniec nezohľadnila skutočnosť, že pomoc sa používa na účel obmedzenia prístupu do prístavu žalobkyne v Nemecku. Komisia neuznala, že tieto negatívne účinky pomoci prevažujú nad jej pozitívnymi účinkami.

(¹) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ 2015, L 248, s. 9).

(²) Oznámenie Komisie – Kritériá pre analýzu zlučiteľnosti štátnej pomoci na podporu vykonávania dôležitých projektov spoločného európskeho záujmu s vnútorným trhom (Ú. v. EÚ 2014, C 188, s. 4).

Žaloba podaná 17. júna 2020 – Stena Line Scandinavia/Komisia

(Vec T-391/20)

(2020/C 279/61)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Švédsko) (v zastúpení: L. Sandberg-Mørch, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 20. marca 2020 o štátnej pomoci SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N), ktorú Dánsko poskytlo spoločnosti Femern A/S,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a článok 1 písm. d) a e) nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 ⁽¹⁾ tým, že klasifikovala i) všetky štátne záruky a štátne pôžičky poskytnuté podľa stavebného zákona ako jedinú *ad hoc* pomoc; a ii) kapitálové injekcie a všetky štátne záruky a štátne pôžičky poskytnuté podľa zákona o plánovaní ako ďalšiu jedinú pomoc *ad hoc*, pričom každá štátna pôžička a štátna záruka by mala predstavovať osobitné opatrenie pomoci *ad hoc*, oznamované Komisii jednotlivo, ak boli podmienky každej štátnej pôžičky a štátnej záruky dohodnuté medzi spoločnosťou Femern A/S a dánskymi orgánmi.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ a oznámenia o DPSEZ ⁽²⁾ tým, že sa dopustila nesprávnych právnych posúdení a zjavne nesprávnych posúdení, keď pomoc považovala za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Tento žalobný dôvod sa delí na 4 časti:
 - po prvé žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila pochybenia, keď dospela k záveru, že pevné spojenie je predmetom európskeho záujmu,
 - po druhé sa tvrdí, že Komisia sa dopustila pochybenia tým, že sa domnievala, že pomoc je potrebná, keďže táto pomoc nemá žiadny stimulačný účinok a nespĺňa požiadavky kontrafaktuálneho scenára a existencie alternatívnych projektov, stanovené v oznámení o DPSEZ. Komisia sa taktiež v napadnutom rozhodnutí dopustila pochybenia, keď sa spoliehala na nesprávne nízku vnútornú mieru návratnosti (IRR), keďže ju vypočítala na základe veľmi krátkej doby životnosti projektu v dĺžke trvania 40 rokov, ktorá nezodpovedá skutočnej životnosti infraštruktúry, t. j. dobe, počas ktorej bude spoločnosť Femern A/S môcť pevné spojenie hospodársky využívať,
 - po tretie žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila pochybenia, keď sa domnievala, že pomoc je primeraná, keďže táto pomoc je časovo neobmedzená. Komisia sa tiež dopustila niekoľkých zjavných pochybení v analýze schodku financovania. Komisia sa nesprávne opierať o uvedenú veľmi krátku životnosť projektu, čo ju viedlo k vyššiemu podielu nákladov na prevádzku pevného spojenia v porovnaní s výnosmi z neho; Komisia podhodnotila očakávané príjmy pre spoločnosť Femern A/S a najmä nadhodnotila očakávané náklady tým, že do výpočtu schodku financovania zahrnila prevádzkové náklady. Komisia nakoniec nesprávne dospela k záveru, že prvok pomoci spočíva v úrokovej sadzbe, ktorú spoločnosť Femern A/S vyplácala dánskemu štátu, pričom s ohľadom na skutočnosť, že žiadny súkromný hospodársky subjekt nebol ochotný do projektu investovať bez značnej štátnej pomoci, prvok pomoci spočíval v celej sume štátnych pôžičiek a v sumách pôžičiek krytých štátnymi zárukami,
 - po štvrté sa tvrdí, že Komisia sa dopustila pochybenia tým, že dospela k záveru, že pomoc nespôsobuje neopodstatnené narušenie hospodárskej súťaže, keďže táto pomoc vedie k vytvoreniu dominantného postavenia spoločnosti Femern A/S na relevantnom trhu, vytvára nadmernú kapacitu a spoločnosti Femern A/S umožňuje uplatňovať ceny nepokrivajúce náklady. Komisia neuznala, že tieto negatívne účinky pomoci prevažujú nad jej pozitívnymi účinkami.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Oznámenie Komisie – Kritériá pre analýzu zlučiteľnosti štátnej pomoci na podporu vykonávania dôležitých projektov spoločného európskeho záujmu s vnútorným trhom (Ú. v. EÚ 2014, C 188, s. 4).

Žaloba podaná 23. júna 2020 – Front Polisario/Rada**(Vec T-393/20)**

(2020/C 279/62)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (v zastúpení: G. Devers, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že jeho žaloba je prípustná,
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby proti rozhodnutiu Rady (EÚ) 2020/462 z 20. februára 2020 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať v asociačnom výbore zriadenom Euro-stredomorskou dohodou o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Marockým kráľovstvom na strane druhej, pokiaľ ide o výmenu informácií na účely posúdenia vplyvu dohody vo forme výmeny listov, ktorou sa mení uvedená dohoda (Ú. v. EÚ L 99, s. 13) žalobca uvádza jediný žalobný dôvod, založený na nedostatku právneho základu uvedeného rozhodnutia z dôvodu rozporu rozhodnutia 2019/217 s právom. Tento žalobný dôvod je rozdelený na desať častí.

1. Prvá časť je založená na nedostatku právomoci Rady prijať napadnuté rozhodnutie, keďže Únia a Marocké kráľovstvo nemajú právomoc uzavrieť medzinárodnú zmluvu uplatniteľnú na Západnú Saharu namiesto sahrawského ľudu, ktorého zástupcom je Front Polisario.
2. Druhá časť je založená na nesplnení povinnosti preskúmať otázku rešpektovania základných práv a medzinárodného humanitárneho práva, keďže Rada nepreskúmala túto otázku pred prijatím napadnutého rozhodnutia.
3. Tretia časť je založená na tom, že Rada porušila svoju povinnosť vyhovieť rozsudkom Súdneho dvora, keďže napadnuté rozhodnutie nezohľadňuje odôvodnenie rozsudku z 27. februára 2018, *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Štvrtá časť je založená na porušení na porušení základných zásad a hodnôt, ktorými sa riadi činnosť Únie na medzinárodnej scéne, keďže:
 - po prvé rozhodnutie 2019/217 v rozpore s právom ľudu na rešpektovanie jeho národnej jednoty popiera existenciu sahrawského ľudu tým, že preňho používa výraz „dotknuté populácie“,
 - po druhé rozhodnutie 2019/217 v rozpore s právom ľudu slobodne nakladať so svojimi prírodnými zdrojmi uzatvára medzinárodnú zmluvu, ktorá bez súhlasu sahrawského ľudu upravuje využívanie jeho prírodných zdrojov,
 - po tretie sa rozhodnutím 2019/217 s Marockým kráľovstvom uzatvára medzinárodná zmluva uplatniteľná na okupovanú Západnú Saharu v rámci jeho politiky anexie tohto územia a systematického porušovania základných práv, ktoré zachovávanie tejto politiky vyžaduje.
5. Piata časť je založená na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, keďže napadnuté rozhodnutie je v rozpore s vyhláseniami Únie, ktorá opakovane neprestávala potvrdzovať potrebu rešpektovania zásady sebaurčenia a relatívneho účinku zmlúv.

6. Šiesta časť je založená na nesprávnom uplatnení zásady proporcionality, keďže s ohľadom na osobitný a odlišný status Západnej Sahary, nedotknuteľnosť práva na sebaurčenie, a postavenie sahravského ľudu ako tretej strany neprináleží Rade vytvárať vzťah proporcionality medzi údajnými výhodami pre ekonomiku tohto územia vyplývajúcimi z priznania preferencií, ktoré údajne prevažujú nad nevýhodami, ako je intenzívne využívanie prírodných zdrojov a najmä podzemných zásob vody.
7. Siedma časť je založená na porušení práva na sebaurčenie, keďže:
 - po prvé rozhodnutie 2019/217 a dohoda, ktorá sa ním uzatvára tým, že používajú pojem „dotknuté populácie“, popierajú národnú jednotu sahravského ľudu ako subjektu práva na sebaurčenie,
 - po druhé rozhodnutie 2019/217 zo svojej samotnej podstaty popiera zvrchované práva sahravského ľudu na svoje prírodné zdroje a odopiera mu jeho vlastné spôsoby obživy, keďže upravujúca dohoda, ktorá sa ním uzatvára, upravuje vývoz prírodných zdrojov do Únie, pričom ich definuje ako pochádzajúce z Maroka,
 - po tretie, pokiaľ ide o teritoriálnu zložku práva na sebaurčenie, rozhodnutie 2019/217 na jednej strane tým, že uzatvára s Marockým kráľovstvom medzinárodnú zmluvu uplatniteľnú na časť Západnej Sahary, ktorá je pod marockou okupáciou, porušuje právo sahravského ľudu na rešpektovanie teritoriálnej integrity jeho národného územia, čím popiera osobitný a odlišný status uvedeného územia a zakotvuje jeho protiprávne rozdelenie prostredníctvom marockého „múru“. Na druhej strane dohoda uzavretá rozhodnutím 2019/217 tým, že výrobky pochádzajúce zo Západnej Sahary definuje tak, že majú marocký pôvod, predstavuje porušenie osobitného a odlišného statusu Západnej Sahary, keďže jej účinkom je zastretie skutočného štátu pôvodu týchto výrobkov.
8. Ôsma časť je založená na porušení zásady relatívneho účinku zmlúv, keďže rozhodnutie 2019/217 a dohoda, ktorá sa ním uzatvára tým, že používajú výraz „dotknuté populácie“ popierajú existenciu sahravského ľudu, ktorého zástupcom je Front Polisario, ako tretieho subjektu vo vzťahoch EU-Maroko, a ukladá mu medzinárodné povinnosti vo vzťahu k jeho národnému územiu a jeho prírodných zdrojov bez jeho súhlasu.
9. Deviata časť je založená na porušení medzinárodného práva a medzinárodného trestného práva, keďže:
 - po prvé sa rozhodnutím 2019/217 uzatvára medzinárodná dohoda uplatniteľná na Západnú Saharu, hoci marocké okupačné sily nemajú *jus tractatus* voči tomuto územiu a majú zakázané využívať jeho prírodné zdroje,
 - po druhé rozhodnutie 2019/217 a dohoda, ktorá sa ním uzatvára tým, že používajú výraz „dotknuté populácie“, čoho účinkom je zahrnutie marockých kolonistov presídlených na okupované sahravské územie, potvrdzujú a zakotvujú presun populácie, ktorý uskutočnilo Marocké kráľovstvo vo vážnom rozpore s článkom 49, odsekom 6 štvrtého Ženevského dohovoru a článkom 8 ods. 2 písm. b) bodom viii) Štatútu Medzinárodného trestného súdu,
 - po tretie rozhodnutie 2019/217 tým, že „marockým“ výrobkom pochádzajúcim zo Západnej Sahary priznáva tarifné preferencie, vytvára pre marockých kolonistov motiváciu trvalo sa presídliť na okupované územie za účelom prospechu vytvoreného upravujúcou dohodou, a to vo vážnom rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami.
10. Desiata časť je založená na porušení povinnosti Únie v oblasti právnej úpravy medzinárodnej zodpovednosti, keďže rozhodnutie 2019/217 tým, že sa ním uzatvára medzinárodná dohoda s Marockým kráľovstvom, uplatniteľná na Západnú Saharu, zakotvuje vážne porušenia medzinárodného práva, ktorých sa dopustili marocké okupačné sily proti sahravskému ľudu a poskytuje pomoc a podporu pri zachovaní situácie vyvolanej týmito porušeniami.

Žaloba podaná 26. júna 2020 – Allergan Holdings France/EUIPO – Dermavita Company (JEVEDERM)**(Vec T-397/20)**

(2020/C 279/63)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francúzsko) (v zastúpení: J. Day, solicitor, a T. de Haan, advokát)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Dermavita Company SARL (Bejrút, Libanon)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa v konaní pred Všeobecným súdom*Dotknutá sporná ochranná známka:* slovná ochranná známka Európskej únie JUVEDERM – ochranná známka Európskej únie č. 2 196 822*Konanie pred EUIPO:* konanie o výmaze*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. apríla 2020 vo veci R 877/2019-4**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil body 3 a 4 výroku napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ním zamieta odvolanie žalobkyne proti zrušeniu zápisu ochrannej známky Európskej únie č. 2 196 822 JUVEDERM v prípade „kožných implantátov“ a ukladá žalobkyňi povinnosť znášať vlastné trovy konania,
- uložil EUIPO a spoločnosti Dermavita Company Ltd znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila žalobkyňa, a to aj tie, ktoré žalobkyňi vznikli v súvislosti s konaním pred štvrtým odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 64 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 19. júna 2020 – Wuxi Suntech Power/Komisia**(Vec T-403/20)**

(2020/C 279/64)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Wuxi Suntech Power Co. Ltd (Wuxi, Čína) (v zastúpení: Y. Melin a B. Vigneron, lawyers)*Žalovaná:* Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/444 z 25. marca 2020, ktorým sa zrušuje platnosť faktúr, ktoré vystavila spoločnosť Wuxi Suntech Power Co. Ltd, čím porušila záväzok zrušený vykonávacím nariadením (EÚ) 2017/1570,
- uložil Komisii a akýmkoľvek vedľajším účastníkom konania, ktorým môže byť povolený vstup do konania v jeho priebehu na podporu návrhov Komisie, povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa pri posudzovaní skutkových okolností dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a porušila článok 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie, ako aj článok 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 z 8. júna 2016 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie, a to konkrétne články 9 oboch z týchto nariadení, keď konštatovala, že žalobkyňa porušila podmienky cenového záväzku dohodnutého medzi Komisiou a CCCME v mene okrem iného žalobkyne. Žalobkyňa konala v súlade s týmto záväzkom, keď oznámila faktúry súvisiace s ďalšími predajmi spoločností Suntech Europe France, Suntech Power Italy Co., Srl a Suntech Power Deutschland GmbH prvému nezávislému zákazníkovi v Únii, až kým neprestala byť prepojenou s týmito spoločnosťami. Okrem toho žalobkyňa konala v súlade so záväzkom tým, že včas informovala Komisiu o zmene svojho podielu na základnom imaní v dôsledku reštrukturalizácie, po ktorej už žalobkyňa nebol prepojená s vyššie uvedenými spoločnosťami.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že aj keby žalobkyňa porušila tento záväzok, čo sa nestalo, Komisia konala protiprávne, keď predmetné faktúry vyhlásila za neplatné a uplatnila na ne clo, pretože platnosť ustanovení, z ktorých Komisia vyvodzuje svoju právomoc tak spraviť, buď uplynula a/alebo boli tieto ustanovenia zrušené. Dôvodom má byť skutočnosť, že platnosť vykonávacích nariadení (EÚ) č. 1238/2013 a 1239/2013 uplynula 7. decembra 2015. Podobne uplynula platnosť vykonávacích nariadení (EÚ) č. 2017/367 a 2017/366, a to 3. septembra 2018.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení o nezákonnosti článku 3 ods. 2 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1238/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky, článku 2 ods. 2 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2017/367 z 1. marca 2017, ktorým sa po revíznom prešetrovaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky a ktorým sa ukončuje čiastočné priebežné revízne prešetrovanie podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2016/1036, článku 2 ods. 2 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1239/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky a článku 2 ods. 2 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2017/366 z 1. marca 2017, ktorým sa po revíznom prešetrovaní pred uplynutím platnosti podľa článku 18 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky a ktorým sa ukončuje čiastočné priebežné revízne prešetrovanie podľa článku 19 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2016/1037, ktorými sa Komisii udelila právomoc vyhlasovať faktúry podniku za neplatné a požadovať od colných orgánov, aby vybrali clá z minulých dovozov prepustených do voľného obehu.

Žaloba podaná 2. júla 2020 – KR/Komisia**(Vec T-408/20)**

(2020/C 279/65)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* KR (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy**

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie z 25. októbra 2019, podľa ktorého sa žalobcove dieťa už nemá považovať za jeho závislú osobu v zmysle článku 2 prílohy VII služobného poriadku;
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobca uvádza jediný žalobný dôvod založený jednak na nesprávnom uplatnení pojmu závislé dieťa v zmysle článku 2 prílohy VII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie zo strany Komisie, a jednak na jej porušení záverov kolégia vedúcich administratívnych útvarov Únie č. 223/04, zrevidovaných 30. januára 2013.

Žaloba podaná 3. júla 2020 – KS/Frontex**(Vec T-409/20)**

(2020/C 279/66)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* KS (v zastúpení: N. de Montigny, avocate)*Žalovaná:* Európska pohraničná a pobrežná stráž**Návrhy**

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie o prepustení z 30. augusta 2019, ako aj, ak to bude to bude potrebné, výslovné rozhodnutie, ktorým sa zamietá sťažnosť z 23. marca 2020,
- zrušil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o poskytnutie pomoci a náhradu škody z 13. februára 2020,
- uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu škody z dôvodu mimozmluvnej zodpovednosti vo výške 250 000 eur,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na podporu svojej žaloby týkajúcej sa jeho zmluvu zmluvného zamestnanca uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na neexistencii odôvodnenia a porušení práva byť vypočutý.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení postavenia „oznamovateľa“ stanoveného v článku 21a ods. 3 a článku 22a ods. 3 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „postavenie“).
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na zneužití konania.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva na spravodlivý proces a konkrétnejšie práva na obranu, na porušení prezumpcie neviny, na nesplnení povinnosti náležitej starostlivosti, povinnosti zachovať nestrannosť, neutralitu a objektívnosť, na nevykonaní vyšetrovania na účely preukázania reality a odôvodnenia uvádzaných dôvodov narušenia dôvery, a na nerovnakom zaobchádzaní so zamestnancami.
5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení.
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na nesplnení povinnosti poskytnúť pomoc a povinnosti starostlivosti a na nesplnení povinnosti riadnej správy vecí verejných a na porušení zásady proporcionality.

Žalobca na podporu žaloby proti rozhodnutiu týkajúcemu sa zamietnutia jeho žiadosti o poskytnutie pomoci uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na neexistencii odôvodnenia a porušení práva byť vypočutý.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení postavenia „oznamovateľa“ stanoveného v článkoch 21a ods. 3 a článku 22a ods. 3 služobného poriadku.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení.

Žalobca na podporu žaloby proti rozhodnutím, ktorým sa zamieta jeho žiadosť o náhradu škody, uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku služobného poriadku a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 2018, s. 39).
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na nesplnení povinnosti starostlivosti a riadnej správy vecí verejných v súvislosti s podmienkami pri práci a pracovnými podmienkami všetkých zamestnancov.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 21a ods. 3 a článku 22a ods. 3 služobného poriadku a nesplnení povinnosti poskytnutia pomoci, povinnosti starostlivosti a riadnej správy vecí verejných.

Žaloba podaná 3. júla 2020 – Esteves Lopes Granja/EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWO GIN)**(Vec T-417/20)**

(2020/C 279/67)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: portugálčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Joaquim José Esteves Lopes Granja (Vila Nova de Gaia, Portugalsko) (v zastúpení: O. Santos Costa, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (Peso da Régua, Portugalsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie „PORTWO GIN“ – prihláška č. 16308462

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 21. apríla 2020 vo veci R 993/2019-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

Porušenie článku 103 ods. 2 písm. a) bodu ii) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671).

Žaloba podaná 7. júla 2020 – GitLab/EUIPO – Gitlab (GitLab)

(Vec T-418/20)

(2020/C 279/68)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: GitLab BV (Utrecht, Holandsko) (v zastúpení: A. Lorente Berges, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Gitlab OÜ (Talin, Estónsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie GitLab – ochranná známka Európskej únie č. 13 751 169

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 5. mája 2020 vo veci R 2001/2019-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 7. júla 2020 – Deutsche Kreditbank/SRB**(Vec T-419/20)**

(2020/C 279/69)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deutsche Kreditbank AG (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: H. Berger a K. Helle, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií z 15. apríla 2020 o výpočte príspevkov platených vopred do jednotného fondu na riešenie krízových situácií za rok 2020 (SRB/ES/2020/24), vrátane jeho príloh v rozsahu, v akom sa napadnuté rozhodnutie a jeho prílohy I a II týkajú príspevku žalobkyne,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov, ktoré sú v podstate zhodné s prvým, druhým, tretím, štvrtým, siedmym, ôsmym deviatym, desiatym a jedenástym žalobným dôvodom, ktoré boli uplatňované vo veci T-405/20, DZ Hyp/SRB, alebo sú im podobné.

Žaloba podaná 8. júla 2020 – Portigon/SRB**(Vec T-424/20)**

(2020/C 279/70)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Portigon AG (Düsseldorf, Nemecko) (v zastúpení: D. Bliesener, V. Jungkind a F. Geber, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej z 15. apríla 2020 o výpočte príspevkov platených vopred do jednotného fondu na riešenie krízových situácií za rok 2020 (SRB/ES/2020/24) v rozsahu, v akom sa napadnuté rozhodnutie týka žalobkyne,

- prerušil konanie podľa článku 69 písm. c) a d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu do právoplatného rozhodnutia alebo iného ukončenia vo veciach T-420/17, T-413/18, T-481/19 a T-339/20,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov, ktoré sú v podstate zhodné s prvým, druhým, tretím, piatym, šiestym siedmym a ôsmym žalobným dôvodom, ktoré boli uplatňované vo veci T-339/20, Portigon/SRB, alebo sú im podobné.

Žaloba podaná 8. júla 2020 – Techniplan/Komisia

(Vec T-426/20)

(2020/C 279/71)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Techniplan Srl (Rím, Taliansko) (v zastúpení: R. Giuffrida a A. Bonavita, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- konštatoval porušenie článku 263 ZFEÚ Európskej komisie porušením podstatných formálnych náležitostí vzťahujúcich sa na vydanie aktu, ktorý sa priamo a osobne dotýka v prejednávanej veci spoločnosti Techniplan, nezohľadnením listu spochybňujúceho predbežné informácie, ani formálneho upozornenia, ktoré táto spoločnosť zaslala podľa článku 265 ZFEÚ,
- uložil povinnosť nahradiť škodu za každý deň omeškania s výkonom, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa napáda rozhodnutie a s ním súvisiace oznámenie o dlhu z 28. mája 2020 vydané voči spoločnosti Techniplan s.r.l., ktorými sa žiada zaplatenie sumy 107 505,66 eura, pokiaľ ide o projekt FED/2011/261-985.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza porušenie zásad právnej istoty a transparentnosti, ako aj porušenie podstatných formálnych náležitostí. V tejto súvislosti tvrdí, že:

- záverečná správa audítora, ktorú pripravila súkromná spoločnosť a ktorá poukazuje na viacero údajných nezrovnalostí a pochybení pri vykonávaní prác, čo žalobkyňa okamžite spochybnila uvedením viacerých závažných nepresností uvedených v tejto správe audítora,
- žalobkyňa predložila vyhlásenia všetkých odborníkov zapojených do projektu, ktoré boli predtým predložené konžskému súdnemu orgánu a ktoré potvrdzujú ich skutočnú prítomnosť na mieste výkonu prác,
- žalobkyňa Techniplan pravidelne zamestnávala a používala odborníkov pri vykonávaní prác upravených v zmluve,
- žalobkyňa bola bezdôvodne vylúčená z ďalšieho plnenia zmluvy,
- platby boli zablokované bez uvedenia konkrétnych dôvodov.

Žaloba podaná 8. júla 2020 – Max Heinr.Sutor/SRB**(Vec T-427/20)**

(2020/C 279/72)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Max Heinr.Sutor OHG (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: A. Glos, H. Nemeček a T. Kreft, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií z 15. apríla 2020 o výpočte príspevkov platených vopred do jednotného fondu na riešenie krízových situácií za rok 2020 (SRB/ES/2020/24 – 1405146-2020-JB) v rozsahu, v akom týka žalobkyne,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: porušenie článku 5 ods. 1 písm. e) delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63⁽¹⁾, pretože dôvernicky spravované peniaze klientov žalobkyňou neboli vylúčené z výpočtu príspevkov platených vopred do jednotného fondu na riešenie krízových situácií za rok 2020.
2. Druhý žalobný dôvod: porušenie článku 70 ods. 2 druhý pododsek písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014⁽²⁾ v spojení s článkom 103 ods. 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ⁽³⁾, pretože rozhodnutie je v rozpore so zásadou proporcionality tým, že výlučne na základe bezrizikových dôvernických záväzkov uvedených žalobkyňou v účtovnej súvahe stanovuje 200 násobne vyšší bankový odvod.
3. Tretí žalobný dôvod: porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, pretože rozhodnutie žalovanej bez objektívneho dôvodu rozdielne zaobchádza s úverovými inštitúciami, ktorých vnútroštátne štandardy účtovných súvah nevyžadujú výpis dôvernických záväzkov alebo ktoré robia súvalu podľa IFRS, ako aj s investičnými spoločnosťami, ktoré spravujú peniaze klientov.
4. Štvrtý žalobný dôvod: porušenie článku 16 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), pretože rozhodnutie zasahuje do slobody podnikania, keďže zahrnutie bezrizikových dôvernických záväzkov do vymeriavacieho základu vedie k zvýšeniu bankového odvodu žalobkyne za rok 2020 o faktor 200 bez toho, aby bol takýto zásah odôvodnený.
5. Piaty žalobný dôvod: porušenie článku 49 v spojení s článkom 54 ZFEÚ, keďže rozhodnutie žalobkyňu obmedzuje v jej slobodnej zárobkovej činnosti v členskom štáte jej hlavného sídla, pričom toto obmedzenie je neprimerané a diskriminuje žalobkyňu v porovnaní s úverovými inštitúciami v iných členských štátoch.
6. Šiesty žalobný dôvod: porušenie článku 41 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Charty, pretože žalobkyňa nebola vypočítaná pred schválením rozhodnutia na prezidiálnom zasadnutí žalovanej.
7. Siedmy žalobný dôvod: porušenie článku 41 ods. 1 a ods. 2 písm. c) Charty, ako aj článku 296 ods. 2 ZFEÚ, pretože rozhodnutie nespĺňa požiadavky kladené na odôvodnenie právnych aktov európskych správnych orgánov.
8. Ôsmy žalobný dôvod (subsidiárne): neplatnosť právneho základu pre vymeriavací základ podľa článku 14 ods. 2 v spojení s článkom 3 bodom 11 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 z dôvodu porušenia zásady rovnosti zaobchádzania, pretože s úverovými inštitúciami, ktoré podľa vnútroštátnych štandardov účtovných súvah musia dôvernicky záväzky vykázat na strane pasív súvahy, sa bez objektívneho dôvodu zaobchádza rozdielne než s inými úverovými inštitúciami, ktorých vnútroštátne štandardy účtovných súvah nevyžadujú výpis dôvernických záväzkov alebo ktoré robia súvalu podľa IFRS.

9. Deviaty žalobný dôvod (subsidiárne): neplatnosť právneho základu pre vymeriavací základ podľa článku 14 ods. 2 v spojení s článkom 3 bodom 11 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 z dôvodu porušenia článku 16 Charty, pretože rozhodnutie zasahuje do slobody podnikania a taký zásah nie je odôvodnený.
10. Desiaty žalobný dôvod (subsidiárne): neplatnosť právneho základu pre vymeriavací základ podľa článku 14 ods. 2 v spojení s článkom 3 bodom 11 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 z dôvodu porušenia článku 49 v spojení s článkom 54 ZFEÚ, pretože je v rozpore so slobodou usadiť sa.

-
- (¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky ex ante do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 44).
- (³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).

Žaloba podaná 8. júla 2020 – Deutsche Hypothekbank/SRB

(Vec T-428/20)

(2020/C 279/73)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deutsche Hypothekbank (Hannover, Nemecko) (v zastúpení: D. Flore a J. Seitz, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy

- zrušil rozhodnutie žalovanej z 15. apríla 2020 o výpočte príspevkov platených vopred do jednotného fondu na riešenie krízových situácií za rok 2020 (SRB/ES/2020/24), ako aj details výpočtu v rozsahu, v akom sa príspevky týkajú žalobkyne, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: porušenie práva byť vypočutý
 - Žalovaná opomenula vypočuť žalobkyňu pred vydaním napadnutého rozhodnutia a tým porušila článok 41 ods. 1 a 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
2. Druhý žalobný dôvod: porušenie procesných pravidiel
 - Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v rozpore so všeobecnými procesnými požiadavkami, ktoré vyplývajú z článku 41 Charty, článku 298 ZFEÚ, všeobecných zásad a rokovacieho poriadku žalovanej.

3. Tretí žalobný dôvod: nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia
 - Napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené; odôvodneniu chýba najmä vzťah s konkrétnym prípadom, ako aj uvedenie rozhodujúcich úvah v rámci proporcionality a voľnej úvahy.
 - Výpočet ročného príspevku navyše nie je koherentný.
4. Štvrtý žalobný dôvod: porušenie práva na účinnú právnu ochranu (článok 47 ods. 1 Charty) z dôvodu nemožnosti preskúmať napadnuté rozhodnutie
 - Nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia výrazne sťažuje súdne preskúmanie.
 - Žalovaná porušuje najmä zásadu kontradiktórnosti, podľa ktorej musia mať účastníci konania možnosť kontradiktórne uplatniť skutkové a právne okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na výsledok konania.
5. Piaty žalobný dôvod: uplatnenie ukazovateľa IPS (Institutional Protection Scheme) delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63 (1) je v rozpore s právom s vyššou právnou silou
 - Komisia nemá pri prijímaní delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 ako delegovaného právneho aktu v zmysle článku 290 ZFEÚ voľnú úvahu, z ktorej by vyplývala obmedzená súdna kontrola. To isté platí pre uplatnenie delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 zo strany žalovanej.
 - Pri uplatnení ukazovateľa IPS nebol zohľadnený význam členstva žalobkyne v schéme inštitucionálneho zabezpečenia finančnej skupiny sporiteľní.
 - Podľa článku 6 ods. 5 druhej vety delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 mala žalovaná pri stanovení príspevkov zohľadniť aj pravdepodobnosť riešenia krízových situácií dotknutej inštitúcie a teda použitia prostriedkov z jednotného fondu na riešenie krízových situácií, ako aj zásadu proporcionality.
6. Šiesty žalobný dôvod: zohľadnenie derivatívnej položky celkového rizika v rámci ukazovateľa rizika pre „obchodné činnosti, mimosúvahové expozície, deriváty, zložitost' a vyriešiteľnosť krízovej situácie“ je v rozpore s právom s vyššou právnou silou
 - Žalovaná mala v súlade s povinnosťou orientácie podľa rizikového profilu pri zohľadnení derivatívnej položky celkového rizika v rámci článku 6 ods. 5 prvej vety písm. a) a článku 7 ods. 4 prvej vety písm. a) delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 vziať do úvahy, že v prípade žalobkyne všetky deriváty nepatria do obchodného majetku a slúžia výlučne na účely zabezpečenia.
7. Siedmy žalobný dôvod: uplatnenie koeficientu na úpravu rizika delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 je v rozpore s právom s vyššou právnou silou
 - Žalovaná mala pri stanovení koeficientu na úpravu rizika zohľadniť obchodný model žalobkyne odklonený riziku ako záložná banka bez obchodnej činnosti a jej nízku pravdepodobnosť nemožnosti plnenia záväzkov v súlade s povinnosťou orientácie podľa rizikového profilu a so základnou slobodou podnikania podľa článku 16 Charty.
8. Ôsmy žalobný dôvod (subsidiárne): článok 7 ods. 4 druhá veta delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 je v rozpore s právom s vyššou právnou silou
 - Článok 7 ods. 4 druhá veta delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 tým, že stanovuje relativizáciu ukazovateľa IPS, porušuje všeobecnú zásadu rovnosti vyplývajúcu z článku 20 Charty a zásadu proporcionality, pretože s inštitúciami, ktoré podliehajú rovnakej schéme inštitucionálneho zabezpečenia a majú teda aj rovnakú pravdepodobnosť nemožnosti plnenia záväzkov, by sa mohlo zaobchádzať rozdielne.
9. Deviaty žalobný dôvod: definícia „medzibankových vkladov“ podľa prílohy I kroku 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 je v rozpore s právom s vyššou právnou silou
 - Definícia „medzibankových vkladov“ stanovená v prílohe I kroku 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 je protiprávna, pretože prostredníctvom nej sa aj voči riziku neutrálne cenné papiere, ako záložné listy na meno, považujú za zvyšujúce riziko pri výpočte ukazovateľa rizika „medzibankové úvery a vklady“.

10. Desiaty žalobný dôvod: rozdelenie do tried stanovené v prílohe I kroku 2 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 je v rozpore s právom s vyššou právnou silou

- Rozdelenie do tried stanovené v prílohe I kroku 2 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 je protiprávne, pretože nízky počet tried a zhodný počet inštitúcií na triedu neumožňuje dostatočne diferencovane zohľadniť rizikový profil príslušnej inštitúcie, ako napríklad žalobkyne.

(¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky ex ante do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

Žaloba podaná 8. júla 2020 – Sedus Stoll/EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)

(Vec T-429/20)

(2020/C 279/74)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sedus Stoll AG (Dogern, Nemecko) (v zastúpení: M. Goldmann a J. Thomsen, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Wolfgang Kappes (Bochum, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannéj známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannéj známky Európskej únie Sedus ergo+ – prihláška č. 144 074 98

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 12. marca 2020 vo veci R 1303/2019-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol odvolanie podané proti rozhodnutiu námietkového oddelenia vo veci č. B 2 618 984,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom Európskej únie a uložil prípadnému vedľajšiemu účastníkovi (Wolfgang Kappes) povinnosť nahradiť trovy konania pred odvolacím senátom EUIPO.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 9. júla 2020 – KV/Komisia

(Vec T-430/20)

(2020/C 279/75)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: KV (v zastúpení: M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie z 23. mája 2019, ktorým bol žalobca vylúčený z výberového konania EPSO/AD/371/19 pre nedostatok odborných skúseností,
- zrušil rozhodnutie z 19. septembra 2019, ktorým bola zamietnutá žiadosť o preskúmanie vylúčenia z výberového konania EPSO/AD/371/19,
- zrušil rozhodnutie menovacieho orgánu z 31. mája 2020, ktorým bola zamietnutá administratívna sťažnosť podaná v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku,

uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení v rozsahu, v akom sa nezohľadnila odborná prax žalobcu v oblasti komunikácie v trvaní troch rokov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení oznámenia o výberovom konaní v rozsahu, v akom výberová komisia vypracovala hodnotiace kritériá pre uchádzačov, ktorí toto oznámenie nespĺňajú, predovšetkým vyžadovaním osobitnej odbornej praxe v oblasti komunikácie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti, keďže výberová komisia hodnotením uchádzačov na základe iných kritérií, než sú kritériá stanovené v oznámení, nezaručila dosiahnutie objektívnosti a nestrannosti hodnotenia pri skúmaní odborných skúseností uchádzačov.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, keďže EPSO neobjasnil konkrétnymi skutočnosťami, prečo skúsenosti žalobcu nespĺňajú kritériá stanovené v oznámení.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti účastníkov konania, keďže EPSO neposkytnutím dostatočného odôvodnenia neumožnil žalobcovi, aby do podania žaloby dostatočne spracoval svoje výhrady.

Žaloba podaná 9. júla 2020 – UniCredit Bank/SRB

(Vec T-431/20)

(2020/C 279/76)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: UniCredit Bank AG (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: F. Schäfer, H. Großerichter a F. Kruijs, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií z 15. apríla 2020 o výpočte príspevkov platených vopred do jednotného fondu na riešenie krízových situácií za rok 2020 (SRB/ES/2020/24) v rozsahu, v akom sa napadnuté rozhodnutie, vrátane príloh, týka žalobkyne,
- uložil Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: porušenie podstatných formálnych náležitostí a práva na riadnu správu vecí verejných, pretože napadnuté rozhodnutie a jeho prílohy I a II nie sú dostatočne odôvodnené podľa článku 296 ods. 2 ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
2. Druhý žalobný dôvod: porušenie podstatných formálnych náležitostí a práva na riadnu správu vecí verejných vyplývajúceho z článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, pretože žalobkyňa nebola vypočutá pred prijatím napadnutého rozhodnutia, ktorého predmetom je nepriaznivé individuálne opatrenie voči žalobkyni.
3. Tretí žalobný dôvod: porušenie práva na účinný prostriedok nápravy vyplývajúceho z článku 47 ods. 1 Charty, pretože je prakticky nemožné podrobiť obsahovú správnosť rozhodnutia účinnému súdnemu preskúmaniu.

Žaloba podaná 6. júla 2020 – KY/Súdny dvor Európskej únie

(Vec T-433/20)

(2020/C 279/77)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: KY (v zastúpení: J.-N. Louis, avocat)

Žalovaný: Súdny dvor Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušiť implicitné zamietavé rozhodnutie zo 17. septembra 2019, ktoré bolo potvrdené výslovným rozhodnutím z 10. októbra 2019, týkajúce žiadosti o vrátenie nezapočítanej časti práv žalobkyne na dôchodok, ktoré nadobudla pred nástupom do služby a boli prevedené do systému Európskej únie,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti náležitej starostlivosti. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že v súlade so svojou povinnosťou náležitej starostlivosti je inštitúcia Únie povinná informovať úradníka nielen o pravidle o životnom minime a jeho vplyve na výpočet dôchodku, ale aj o možnosti odloženia prevodu jeho dôchodkových práv až do momentu skutočného vzniku jeho nároku na dôchodok.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na bezdôvodnom obohatení. Žalobkyňa sa domnieva, že odmietnutie vrátiť časť vnútroštátnych práv na dôchodok prevedených do systému Únie, ktorá sa pri posudzovaní práv na dôchodok nezohľadňuje, môže viesť k neodôvodnenému pozbaveniu vlastníckych práv, a teda k bezdôvodnému obohateniu v prospech Únie, ako aj k protiprávnemu ochudobneniu dotknutého úradníka.

Žaloba podaná 10. júla 2020 – Sedus Stoll/EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)**(Vec T-436/20)**

(2020/C 279/78)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Sedus Stoll AG (Dogern, Nemecko) (v zastúpení: M. Goldmann a J. Thomsen Rechtsanwälte)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Wolfgang Kappes (Bochum, Nemecko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa*Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie Sedus ergo+ – prihláška č. 15 958 374*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 12. marca 2020 vo veci R 2194/2018-1**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol odvolanie podané proti rozhodnutiu námietkového oddelenia vo veci č. B 2 863 929,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom Európskej únie a uložil prípadnému vedľajšiemu účastníkovi (Wolfgang Kappes) povinnosť nahradiť trovy konania pred odvolacím senátom EUIPO.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 13. júla 2020 – Ultrasun/EUIPO (ULTRASUN)**(Vec T-437/20)**

(2020/C 279/79)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Ultrasun AG (Zürich, Švajčiarsko) (v zastúpení: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, Rechtsanwälte)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie ULTRASUN – prihláška č. 17 898 794*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 27. apríla 2020 vo veci R 1453/2019-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov, ktoré vznikli žalobkyni pred odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 15. júla 2020 – Tempora/Parlament**(Vec T-450/20)**

(2020/C 279/80)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Tempora (Forest, Belgicko) (v zastúpení: A. Delvaux a R. Simar, avocats)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu o neplatnosť za prípustnú;
- zrušil rozhodnutie z neznámeho dátumu, ktorým Európsky parlament rozhodol o zadaní verejnej zákazky spoločnosti SPRL IMAGINA EU;
- zaviazal Európsky parlament na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby o neplatnosť rozhodnutia zadať verejnú zákazku v rámci výberového konania COMM/AWD/2019/421 inému uchádzačovi uvádza žalobkyňa dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod, vychádzajúci z porušenia bodu 15.2 zadávacích podkladov, povinnosti postupovať s náležitou starostlivosťou a dôkladnosťou, zásad rovnosti, hospodárskej súťaže a transparentnosti, ako aj článku 170 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 2018, s. 1) (ďalej len „nariadenie 2018/1046“). Žalobkyňa tvrdí v tomto smere to, že Parlament mal zadať zákazku jej, pretože SPRL IMAGINA EU nemala dostatočnú hospodársku a finančnú spôsobilosť, takže nemohla byť vybratá.
2. Druhý žalobný dôvod, vychádzajúci z porušenia bodu 23 prílohy I nariadenia 2018/1046 a bodu 16 zadávacích podkladov, ako aj zásad rovnosti, hospodárskej súťaže a transparentnosti a povinnosti postupovať s náležitou starostlivosťou a dôkladnosťou. Žalobkyňa tvrdí, že ceny, ktoré SPRL IMAGINA EU ponúkla vo svojej ponuke, sú mimoriadne nízke, a teda neprijateľné.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK